

Ο ΟΣΙΟΣ ΑΡΣΕΝΙΟΣ Ο ΚΑΠΠΑΔΟΚΗΣ ΚΑΙ Ο ΟΣΙΟΣ ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΣ ΤΗΣ ΠΑΤΜΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ

του Αρχιμ. Χρυσοστόμου Μαϊδώνη
Προέδρου του Πνευματικού Συμβουλίου της Π.Ε.Γ.

Οί Άγιοι είναι αυτοί που μας δείχνουν τον τρόπο αντιμετώπισης των διαφόρων αιρέσεων. Σ' όλες τις εποχές δρούσαν οι αιρέσεις κατά της αλήθειας της Εκκλησίας, αλλοιώνοντας την πίστη και προσπαθώντας να παραπλανήσουν αστήρικτους χριστιανούς. Υπήρχαν πάντοτε οι Άγιοι, που αντιλαμβάνονταν την αίρεση και αγωνίζονταν να σταματήσουν τη δράση τους και να απελευθερώσουν τα θύματα. Δύο σύγχρονοι Άγιοι που εργάστηκαν κατά των αιρέσεων είναι οι Όσιοι Αρσένιος ο Καππαδόκης και Αμφιλόχιος της Πάτμου.

α. Όσιος Αρσένιος ο Καππαδόκης

Ο Όσιος Αρσένιος διακονώντας στα Φάρασα της Καππαδοκίας, ως εφημέριος, δάσκαλος και ποιμένας των λογικών προβάτων του Χριστού, αντιστάθηκε κυρίως απέναντι στους Εὐαγγελικούς, που εισέβαλαν στη μάνδρα του Χριστού στη Μικρά Ασία και κατά της τρομοκρατίας των Τούρκων, που ένοχλούσαν τους χριστιανούς.

Οί Εὐαγγελικοί

Άς δούμε πώς αντέδρασε στην εμφάνιση ενός προτεστάντη δασκάλου στην Καππαδοκία.

Γράφει ο Όσιος Παΐσιος στην βιογραφία του Αγίου Αρσενίου του Καππαδόκη.

«Επειδή ο Πατήρ είχε μεγάλη Ὁρθόδοξη εὐαισθησία, αισθανόταν πολύ βαθιά την μεγάλη εὐθύνη του ποιμνίου του και ἐπαγρυπνοῦσε πῶς νά τό προφυλάξη καί ἀπό τούς προβατόσχημους λύκους, τούς προτε-

στάντες, οί ὁποῖοι ἔκαναν προπαγάνδα στήν Ἀνατολή μέ τούς δασκάλους πού ἔστελναν νά κάνουν προσηλυτισμό, γι' αὐτό ὁ Πατήρ ἀναγκάσθηκε νά πάρη τρεῖς βοηθούς στό Σχολεῖο, τούς πιό μορφωμένους τοῦ χωρίου, γιά δασκάλους καί νά μή δέχεται κανέναν ἀπ' ἔξω.

Ἐνῶ στίς ἀρχές ἦταν πολὺς ὁ φόβος ἀπό τούς Τούρκους καί τό Σχολεῖο τό εἶχε σάν τό κρυφὸ Σχολεῖο, ἀργότερα ἦταν χειρότερος ὁ φόβος ἀπό τούς προτεστάντες, διότι ἤθελαν νά μολύνουν τήν Ὁρθόδοξη πίστη τῶν παιδιῶν.

Μιά φορά εἶχαν στείλει ἕνα δάσκαλο προτεστάντη, ὁ ὁποῖος, μόλις ἔφθασε στά Φάρασα, ζήτησε τό σπίτι τοῦ προτεστάντη Κουψῆ-πού τόν πλήρωναν νά κάνει προσυλητισμό-γιά νά ξεφορτώσει τά πράγματά του καί νά μείνει σ' αὐτόν. Ὄταν τό ἔμαθε γιά τόν δάσκαλο ὁ Πατήρ, πῆγε ἀμέσως, τόν συνάντησε καί τοῦ εἶπε «γρήγορα νά φύγεις, ὅπως ἔχεις τά πράγματά σου, πρὶν τά ξεφορτώσεις, γιατί στά Φάρασα ἄλλον προτεστάντη δέν θέλουμε, μᾶς φθάνει ὁ ἕνας πού ἔχουμε, καί ὁ ἕνας Τούρκος πού εἶναι ἀπό χρόνια». Μετά ἀπό αὐτά εἶπε καί στήν Ἐκκλησία ὁ Πατήρ: «ὅποιος θά πῆ καλημέρα τοῦ Κουψῆ, νά τό ξέρη ὅτι θά βγῆ ἄλειωτος». Ἦταν ἡ μόνη λύση αὐτή γιά νά ἀπομονώσει τήν σφήκα, τόν Κουψῆ, ὁ ὁποῖος κέντριζε τούς νέους κυρίως, γιατί ἔχυνε στίς τρυφερές ψυχές τό δηλητήριο τῆς πλάνης του καί τούς ἀγρίευε μέ τό νά κατηγορῆ τόν Χατζεφέντη, ὅτι διώχνει τούς δασκάλους, γιά νά ἀφήσει τά παιδιά ἀμόρφωτα. Ἀφοῦ πιά δέν μιλοῦσε κανείς τοῦ Κουψῆ,

ἀναγκάσθηκε νά καταλάβη τήν πλάνη του. Πήγε στόν πατέρα Ἀρσένιο, τοῦ ζήτησε συγχώρεση καί ἐπανῆλθε στό κοπάδι του καί αὐτός, ἔτσι χάλασε πιά ἡ σφηκοφωλιά τῶν προτεσταντῶν.

Μεγαλύτερο κακό ἔκαναν οἱ προτεστάντες στόν εὐλαβῆ Ὀρθόδοξο λαό τῆς Ἀνατολῆς, παρά οἱ Τοῦρκοι, γιατί οἱ Τοῦρκοι ὠμολογοῦσαν ὅτι εἶναι Τοῦρκοι, καί οἱ Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί τοὺς ἀπέφευγαν σάν Τούρκους. Ἐνῶ οἱ προτεστάντες παρουσιάζονταν μέ τό Εὐαγγέλιο καί παρέσυραν τοὺς ἀπλούς στήν πλάνη τους καί κατέστρεφαν ψυχές».

Μᾶς κάνει ἐντύπωση ἡ αὐστηρή στάση τοῦ Ἁγίου Ἀρσενίου ἀπέναντι στόν προτεστάντη.

Αὐτή ἡ συμπεριφορά τοῦ Ἁγίου σέ πολλούς σύγχρονους «εὐγενικούς» θά φαινόταν αὐστηρή καί ρατσιστική. Ὅμως οἱ Ἅγιοι πού ἔχουν Πνεῦμα Θεοῦ, ξέρουν πῶς νά συμπεριφερθοῦν στοὺς αἰρετικούς καί δέν χρειάζονται τή δική μας συμβουλή.

Ὁ Ἅγιος, τήν αὐστηρή στάση του τήν κρατοῦσε ἐξ αἰτίας τῆς ἀγάπης του στό ποίμνιο του, ἀλλά καί τῆς πραγματικῆς του ἀγάπης πρὸς τό θῦμα.

Τό ἀποτέλεσμα ἦταν νά ἐπιστρέψει ὁ προτεστάντης. Ἀπό τό ἀποτέλεσμα φαίνεται καί ἡ ἐπιτυχημένη ποιμαντική τοῦ Ἁγίου.

Γι' αὐτό ἔχουμε ἀνάγκη τό φωτισμό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος σ' αὐτό τό δύσκολο ἀντιαιρετικό ἔργο, ὑπέρ «ἐπιστροφῆς τῶν πεπλανημένων».

Οἱ Μουσουλμάνοι

Ὁ Ἅγιος συγκινεῖτο μέ τοὺς δυστυχισμένους Μουσουλμάνους καί ἐκεῖνοι ἀπό τή μεριά τους τόν σέβονταν καί ἔσπευδαν σ' αὐτόν γιά βοήθεια.

Μέ τά θαύματά του στοὺς Τούρκους, ἤθελε νά δείξει τή μεγάλη ἀξία τῆς Ὀρθοδοξίας μας καί τοὺς παρακινοῦσε νά τήν εὐλαβοῦνται.

Θεράπευσε τήν τυφλή Τουρκάλα ὀνόματι Φάτμα ἀπό τοὺς Τελέληδες.

Ἐβγαλε τό δαιμόνιο ἀπό δαιμονισμένη Τουρκάλα ἀπό τίς Τσαχιροῦδες.

Θεράπευσε τή βουβή Τουρκάλα ἀπό τίς Αἰντινοῦδες.

Ἐλευθέρωσε ἀπό τό δαιμόνιο τόν υἱό τοῦ Τούρκου ἀξιωματικοῦ ἀπό τό Σίσι.

Καθάρισε ἀπό τήν λέπρα τήν Τουρκάλα Ἀντζά, ἀπό τοὺς Τελέληδες.

Προσπαθοῦσε νά κρατᾶ τοὺς χριστιανούς ἀγαπημένους, γιά νά μὴ μποροῦν νά τοὺς χτυπήσουν οἱ Τοῦρκοι. Αὐτό εἶναι παράδειγμα ἀγάπης καί συμπόνιας σέ ἀλλόθρησκους!

Ἐτσι προστάτευε τοὺς χριστιανούς, ὄχι μόνο ἀπό τόν ἐξισλαμισμό, ἀλλά καί ἀπό τή σφαγή.

β. Ὅσιος Ἀμφιλόχιος Μακρῆς ὁ Γέροντας τῆς Πάτμου

Ὁ Ἅγιος ἀντιστάθηκε στήν τακτική τῶν Ἰταλικῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς, πού προσπαθοῦσαν νά ἐκλατινίσουν τοὺς Ὀρθόδοξους τῶν Δωδεκανήσων.

Ρωμαιοκαθολικὴ Παροπαγάνδα

Ὁ Ὅσιος ἀντέδρασε ἔντονα στή προσπάθεια τῶν Ἰταλῶν νά ἀποκόψουν τὰ Δωδεκάνησα ἀπό τό Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο καί νά δημιουργήσουν Αὐτοκέφαλη Ἀρχιεπισκοπή. Ἐτσι θά μποροῦσαν εὐκολότερα νά στρέψουν τό λαό πρὸς τόν Ρωμαιοκαθολικισμό.

Ἀκύρωσαν τήν ἐκλογή του ὡς Ἡγουμένου τῆς παλαίφατης Μονῆς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῆς Πάτμου, τόν συνέλαβαν καί τόν ἐξόρισαν στίς 25/1/1938 μαζί μέ μοναχὲς τῆς Μονῆς Εὐαγγελισμοῦ στήν Ἀθήνα.

Ὅταν ἐπέστρεψε ἀπό τήν ἐξορία, ὀργάνωσε τή φιλανθρωπία γιά νά προστατέψει τοὺς πτωχοὺς ἀπό τήν προπαγάνδα τῶν Ἰταλῶν καί τό 1947 ὀργάνωσε τό Ὀρφανοτροφεῖο τῆς Ρόδου γιά νά προστατεύσει τὰ ὀρφανά κορίτσια ἀπό τήν προπαγάν-

ΟΥΦΕΙΣ ΑΠΟΚΡΥΦΙΣΜΟΥ: ΤΑ ΦΥΛΑΚΤΑ

του Πρωτ. Βασιλείου Α. Γεωργοπούλου
Επίκουρου Καθηγητού Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ.

Τά φυλακτά είναι μία πανάρχαια πρακτική πού χρησιμοποιούνταν σέ πλήθος παγανιστικών λατρειών και χώρων ως μέσα προστασίας, ύποτιθέμενου ελέγχου τών πνευμάτων ή και αυτών τών φυσικών δυνάμεων. Στην αρχαία Αίγυπτο λ.χ. τό πλέον διαδεδομένο φυλακτό ήταν τό λεγόμενο «Μάτι του Ώρου», ενῶ στην αρχαία Ελλάδα ήταν γνωστά ως περιάμματα και περιάπτα.

Τά φυλακτά όμως σήμερα είναι παρόντα και στον αποκρυφιστικό χώρο και μάλιστα μέ πολλές μορφές. Διαφημίζονται, προβάλλονται και πωλούνται ως αντικείμενα πού έμπεριέχουν μαγικές δυνάμεις, οί όποιες προφυλάσσουν, δήθεν, όποιον τά έχει, από αρρώστιες, βάσκανο μάτι, εμπόδια κάθε είδους, από μαγεία και κάθε μορφή κακοδαιμονίας.

Άλλοτε προωθούνται ως μέσα τύχης, επιτυχίας, απόκτησης πλούτου, γονιμότητας, κ.ά. Τό πρόβλημα μάλιστα γίνεται ακόμα πίο σύνθετο και μεγαλύτερο, όταν

τέτοιου είδους πεποιθήσεις συνδυάζονται μέ προκαταλήψεις και δεισιδαιμονίες, οί όποιες επίσης είναι παρούσες και βασανίζουν πλήθος ανθρώπων πού τίς πιστεύουν.

Στόν ευρύτερο αποκρυφιστικό χώρο διαφημίζονται φυλακτά από διάφορα υλικά, σέ πολλά και ποικίλα σχήματα, μεγέθη, χρώματα κ.λπ. Φορούνται, συνήθως, στόν λαιμό ή στό χέρι. Άλλοτε τοποθετούνται σέ ευδιάκριτο σημείο στά σπίτια, σέ δωμάτια, αλλά και σέ επαγγελματικούς χώρους. Δέν είναι μάλιστα τυχαίο τό γεγονός ότι αποκρυφιστικά σύμβολα, όπως ό λεγόμενος Αιγυπτιακός σταυρός (Ankh), νά παρουσιάζονται ως εξαιρετικά φυλακτά - σύμβολα δύναμης και προστασίας.

Μία επιπλέον κατηγορία τέτοιων φυλακτών στόν αποκρυφιστικό χώρο περιέχουν επιγραφές, ξόρκια, φράσεις θρησκευτικού περιεχόμενου, λ.χ. όνόματα άγγέλων συνήθως λαμβανόμενα από απόκρυφιστικές πηγές, σύμβολα, φιγούρες ή και σχέ-

δα τών Ρωμαιοκαθολικών καλογοριών. Τό όρφανοτροφείο αυτό λειτουργεί μέχρι σήμερα.

Αντιαιρετικό έργο

Γιά τό αντιαιρετικό έργο του διηγούνται οί μοναχές τή Μονής Ευαγγελισμού: «τό έργον τής καταπολεμήσεως τών αίρέσεων είναι εξόχως σοβαρόν και σπουδαϊόν.

Πρέπει όμως όλαι αί ζωντανάί δυνάμεις τής Εκκλησίας νά εργασθούν πρός τήν κατεύθυνσιν αυτήν. Νά γίνη εύρυτάτη διαφώτισις, δι' όμιλιών, διαλέξεων, εντύπων, βιβλίων, περιοδικών, του Όρθοδόξου λαου.

Μεγάλον ρόλον δύναται νά διαδραματίση ό καλός έφημέριος εις τήν ένοριαν του.

Όταν ό ιερεύς, ως καλός ποιμήν, γνωρίζη καλώς τά πρόβατά του, δέν δύναται ό λύκος, δηλαδή ό οίσοδήποτε αίρετικός, νά τά βλάψη».

Βλέπουμε και εδώ τή συμπεριφορά αυτή του Όσίου Αμφιλοχίου, και τή φωτισμένη και ασυμβίβαστη δράση του.

Σώζει τούς Όρθοδόξους και σώζει και τή Δωδεκάνησο γιά τήν Ελλάδα!

Οί Όσιοι Άρσένιος και Αμφιλόχιος, άς ενισχύσουν τόν δύσκολο αντιαιρετικό μας άγώνα, πού είναι ταυτόχρονα και έθνικός!

«ΜΑΚΑΡΙΟΙ ΟΙ ΕΛΕΗΜΟΝΕΣ, ΟΤΙ ΑΥΤΟΙ ΕΛΕΗΘΗΣΟΝΤΑΙ» (Ματθ. 5,7)

του Οίκου. π. Ανδρέου Γκατζέλη
Αντιπροέδρου του Δ.Σ. της Π.Ε.Γ.

Όλοι οί άνθρωποι, μικροί και μεγάλοι, πλούσιοι και φτωχοί, πιστοί και μή πιστοί, σέ στιγμές κατά τίς όποιες ή αδυναμία τής

άνθρώπινης φύσης μας αποκαλύπτεται, ζητούμε έλεος. Μέ όποιο τρόπο κι άν τό ζητούμε και μέ όποιο περιεχόμενο κι άν

δια, ως μέσα άμυνας και προστασίας από αρνητική ένεργεια.

Τά φυλακτά στον χώρο του αποκρυφισμού είναι παρόντα και στον πλέον σκληρό πυρήνα του, σέ τελετές, δηλαδή, μαγείας ως μέσα, ύποτίθεται, προφύλαξης του μάγου από μή έλεγχόμενες ένεργειες των πνευμάτων που επικαλείται.

Σέ νεοεποχίτικους χώρους θά συναντήσουμε επίσης τήν παρουσία και τή χρήση φυλακτών. Έδώ όμως ή διαφήμισή τους και ή έρμηνεία του τρόπου λειτουργίας τους έχει νεοεποχίτικη λεκτική επένδυση, όπως λ.χ. ότι τά φυλακτά είναι ενεργειακά μέσα προστασίας, ενεργειακοί άγωγοί, συσσωρευτές θετικής ένεργειας, όργανα προστασίας μέσω δονήσεων που εκπέμπουν ή μέσω συντονισμών.

Απέναντι σ' αυτή τήν αποκρυφιστική ζοφερή και θλιβερή πραγματικότητα ύπάρχει ή χριστιανική πραγματικότητα. Η αποκρυφιστική περί φυλακτών αντίληψη σέ συνδυασμό μέ τίς δεισιδαιμονίες και τίς προκαταλήψεις ανήκουν σ' αυτά που, σύν τοίς άλλοις, ό πιστός αποτάχθηκε ως έργα και λατρεία του διαβόλου τήν ιερή στιγμή του άγιου Βαπτίσματός του. Ο χριστιανός γεύεται τον πλούτο και τήν εύλογία τής έλευθερίας που του δώρησε ό Χριστός.

Στή συνάφεια αυτή, μπορούμε νά αντιληφθούμε τή χριστιανική κριτική κατά

του φαινομένου, ήδη από τά αρχαία χρόνια, όπως αυτή καταγράφεται σέ απόσπασμα που αποδίδεται στον Μέγα Άθανάσιο. Έπισημαίνει σχετικά ό ιερός Πατέρας: «Τά γάρ περιάπτα και αί γοητεΐαι μάταια βοηθήματα ύπάρχουσιν. Εί δε τίς αυτοίς κέχρηται, γινωσκέτω τουτο σαφώς, ότι έαυτόν έποίησεν αντί πιστου άπιστον, αντί χριστιανου έθνικόν, αντί δε συνετου άσυνετον, αντί δε λογικου άλόγιστον» (PG 26, 1320A).

Έπιπλέον, σέ αντίθεση μέ τον αποκρυφιστικό συμφυρμό περί φυλακτών, ό χριστιανός έχει ως ακατάλυτο όπλο τον Τίμιο Σταυρό του Κυρίου. Ο ιερός Δαμασκηνός, συνοψίζοντας τή διαχρονική πίστη τής Έκκλησίας, μάς υπενθυμίζει, μέ τήν άξεπέραστη θεολογική του ακρίβεια, σχετικά μέ τον Τίμιο Σταυρό ότι: «Ούτος θυρεός και όπλον και τρόπαιον κατά του Διαβόλου. Ούτος σφραγίς, ίνα μή θίγη ήμών ό όλοθρεύων, ως φησίν ή Γραφή. Ούτος των κειμένων ανάστασις, των έστώτων στήριγμα, άσθενων βακτηρία, ποιμαιομένων ράβδος, έπιστρεφόντων χειραγωγία, προκοπόντων τελείωσις, ψυχής σωτηρία και σώματος, πάντων κακών αποτρόπαιον, πάντων αγαθών πρόξενος, άμαρτίας αναίρεσις, φυτόν αναστάσεως, ξύλον ζωής αιώνιου» (Έκδοσις Ακριβής Όρθοδόξου Πίστεως, 4, 11).

του δίνουμε, έρχονται στιγμές πού έντονα ποθοῦμε τό έλεος. Καί βεβαίως όλοι οί άνθρωποι έχουμε ανάγκη από τό έλεος του Θεού.

Η Αγία Γραφή μᾶς λέει ότι, γιά νά δικαιούμαστε, τρόπον τινά, τό έλεος του Θεού θά πρέπει κι εμεῖς νά εἴμαστε ελεήμονες. Στήν επί του Όρους όμιλία Του ό Κύριος ἀπερίφραστα τόνισε ότι αυτοί πού θά ελεηθοῦν θά εἶναι οί ελεήμονες. Ποιός όμως θεωρεῖται ελεήμων; Ο Όσιος Πέτρος ό Δαμασκηνός γράφει σχετικά: «Ελεήμων εἶναι εκείνος πού έλεεί τόν πλησίον από εκείνα πού έλαβε από τό Θεό, είτε χρήματα, είτε φαγητά, είτε δύναμη, είτε λόγο ώφέλιμο, είτε προσευχή, καί γενικά από ό,τι έχει πού μπορεί νά δείξει εὐσπλαχνία σ' εκείνον πού έχει τήν ανάγκη του, πιστεύοντας πώς εἶναι χρεώστης, γιατί έλαβε περισσότερα ἀπ' όσα του ζητοῦνται καί γιατί αξιώθηκε σάν τόν Θεό νά ονομάζεται ελεήμων, καί μάλιστα από τό Χριστό σ' αὐτή τή ζωή καί στή μέλλουσα, μπροστά σέ όλη τήν κτίση».

Καί λίγο παρακάτω στόν ίδιο λόγο του υπογραμμίζει ότι δέν χρειάζεται νά έχει κανείς πολλά υλικά αγαθά γιά νά εἶναι ελεήμων καί νά δίνει ελεημοσύνη. Γράφει χαρακτηριστικά: «Αλλά κι ἄν δέν έχει κανείς κάτι γιά νά έλεεί, νά έχει εὐσπλαχνία σέ όλους καί μέ ό,τι μπορεί νά βοηθήσει όσους έχουν ανάγκη, αφήνοντας κάθε έμπαθη προσκόλληση στά πράγματα του βίου καί έχοντας συμπάθεια γιά τούς ανθρώπους».

Ελεήμων λοιπόν εἶναι ό άνθρωπος, πού αγαπᾶ πραγματικά καί ἄδολα τούς ἄλλους ανθρώπους. Πού τούς συμπονᾶ καί δέν ἀντέχει στήν σκέψη ότι ἔστω κι ένας άνθρωπος θά βρεθεῖ στήν κόλαση μακριά από τήν ἀγάπη του Θεού. Γράφει χαρακτηριστικά ό Γέροντας Σωφρόνιος γιά τόν πνευματικό του πατέρα τόν Άγιο Σιλουανό τόν Αθωνίτη: «Ενθυμούμενος

τήν συνομιλίαν αὐτοῦ μετά τινος ἐρημίτου ὅστις ἔλεγεν: -Ο Θεός θά τιμωρήσει όλους τούς ἀθέους. Θα καίωνται εἰς τό αἰώνιον πῦρ. Ὁφθαλμοφανῶς ἡ ἰδέα ότι οί ἄθεοι θά ἐτιμωροῦντο εἰς τό αἰώνιον πῦρ προεξένει εἰς αὐτόν ἱκανοποίησιν ... Μετά καταφανοῦς συγκινήσεως ό Γέρον ἀπήντησε: -Λοιπόν εἶπέ εἰς ἐμέ παρακαλῶ ἄν σέ βάλουν εἰς τόν παράδεισον καί ἴδης ἐκεῖθεν ότι καίεται τις ἐν τῇ φλογί του ἄδου, θά εἶσαι ἄραγε ἀναπεπαισμένος; -Αλλά τί δύναται γενέσθαι; Αὐτοί οί ἴδιοι εἶναι ἔνοχοι λέγει ἐκείνος. Τότε ό Γέρον μετά τεθλιμμένου βλέμματος ἀπεκρίθη: -Η ἀγάπη δέν δύναται νά ὑποφέρει τοῦτο ... Πρέπει νά προσευχώμεθα ὑπέρ πάντων».

Ο Χριστιανός δέν ξεχωρίζει στήν ελεημοσύνη καλούς καί κακούς, δικαίους καί ἁμαρτωλούς, πιστούς καί ἀπίστους. Η ελεήμων καρδιά του προσεύχεται καί ποθεῖ τήν σωτηρία όλων τῶν ανθρώπων.

Εἶναι πλέον παροιμιώδης ἡ φράση του Αββᾶ Ἰσαάκ του Σύρου: «Ἠρωτήθη πάλιν ἐν ἄλλῳ καιρῷ... Καί τί ἐστί καρδιά ελεήμων; Καί εἶπε: Καῦσις καρδίας ὑπέρ πάσης τῆς κτίσεως, ὑπέρ τῶν ἀνθρώπων καί τῶν ὀρνέων καί τῶν ζῶων καί τῶν δαιμόνων, καί ὑπέρ παντός κτίσματος, καί ἐκ τῆς μνήμης αὐτῶν καί τῆς θεωρίας αὐτῶν ρέουσιν οί ὀφθαλμοί αὐτοῦ δάκρυα. Ἐκ τῆς πολλῆς καρτερίας σμικρύνεται ἡ καρδιά αὐτοῦ καί οὐ δύναται βαστάξει ἢ ἀκοῦσαι ἢ ἰδεῖν βλάβην τινά ἢ λύπην μικράν ἐν τῇ κτίσει γινομένην. Καί διά τοῦτο καί ὑπέρ τῶν ἐχθρῶν τῆς ἀληθείας καί ὑπέρ τῶν βλαπτόντων αὐτόν ἐν πάσῃ ὥρα εὐχήν μετά δακρύων προσφέρει, του φυλαχθῆναι αὐτούς καί ἰλασθῆναι αὐτοῖς, ὁμοίως καί ὑπέρ τῆς φύσεως τῶν ἐρπετῶν ἐκ τῆς πολλῆς αὐτοῦ ελεημοσύνης τῆς κινουμένης ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἀμέτρως καθ' ὁμοιότητα του Θεού».

Ο ελεήμων άνθρωπος, αὐτός πού ἀξίζει νά ελεηθεῖ από τόν Θεό, προσεύχεται μέ πόνο καρδιακό ἀκόμη καί γιά τούς ἐχθρούς

Η ΓΕΝΙΑ ΤΟΥ 1914

τῆς κ. Φωτεινῆς Περγιουδάκη
μέλους τοῦ Πν.Σ. τῆς Π.Ε.Γ.

Σέ προηγούμενο ἄρθρο μας εἶχαμε ἀσχοληθεῖ μέ τήν ἀλλαγὴ τῆς «Σκοπιᾶς» στό θέμα τοῦ «πιστοῦ δούλου», ὅτι τώρα ὁ «πιστός δούλος» δέν εἶναι πλέον ὅλοι οἱ χρισμένοι, ὅπως κήρυττε παλαιά, ἀλλά μόνο τό «κυβερνῶν σῶμα» τῆς «Σκοπιᾶς».

Μέ νεώτερα δημοσιεύματα τῆς Ἐταιρί-
ας ἓνα ἀκόμη βασικό δόγμα της, τό ὁποῖο
συνδέεται ἄμεσα μέ τόν «πιστό δούλο»,
ἄλλαξε λόγω «νεωτέρας κατανοήσεως»,
ἀλλά καί ἔναντι τοῦ ἀδιεξόδου πού βρέθη-
κε ἡ «Σκοπιᾶ». Εἶναι τό δόγμα τῆς «γενιάς
τοῦ 1914».

Ποιά ἦταν ἡ «γενιά» καί τί κήρυττε ἡ
Ἐταιρία γιά τή «γενιά τοῦ 1914»;

Διαβάζουμε στό βιβλίό της: «**Ἀλήθεια
πού ὀδηγεῖ στήν αἰώνια ζωή**», 1968,
σελ. 94: «*Ματθ. ΚΑ' 34... ποιά γενεά ἐννο-
οῦσε; ὁ Ἰησοῦς ἀναφέρθηκε ἀκριβῶς σέ
ἄτομα πού θά ἔβλεπαν «πάντα ταῦτα».
Εἶναι τά γεγονότα πού ἔλαβαν χώρα ἀπό
τό ἔτος 1914 καί ἐκεῖνα πού θά συμβοῦν
ἀκόμη ὡς τό τέλος τοῦ πονηροῦ συστή-
ματος. Ἄνθρωποι πού γεννήθηκαν πρὶν
ἀπό 50 χρόνια δέν θά μπορούσαν νά ἰδοῦν
«πάντα ταῦτα». Καί συνεχίζει στή **σελ. 95**:
«Υπάρχουν ἄνθρωποι πού ζοῦσαν τό 1914.
Δέν θά παρέλθει ἡ γενεά αὐτή ἕως γίνωσι
πάντα ταῦτα».*

«**Σκοπιᾶ**», 1/5/92, **σελ. 7**: «*Προτοῦ παρέλ-
θει ἡ Γενιά τοῦ 1914, τό ἔργο τοῦ κηρύγμα-*

τῆς ἀληθείας. Μόνο ὁ ἄνθρωπος τοῦ ὁποί-
ου ἡ καρδιά φλέγεται ἀπό ἀγάπη πρὸς
τούς αἰρετικούς, μπορεῖ νά κάνει σωστό
ἀντιαιρετικό ἀγῶνα.

Ἡ διακονία στόν ἀντιαιρετικό τομέα
τῆς Ἐκκλησίας μας, εἶναι διακονία ὑψι-
στης ἐλεημοσύνης. Οἱ αἰρετικοὶ δέν ἔχουν
γνώση καί πείρα τῆς ἀληθινῆς ἐν Χριστῷ
ἀγάπης. Ὑποφέρουν μέσα στά δίχτυα τῆς
πλάνης καί τῆς αἵρεσης. Μόνο ἓνας Χρι-
στιανός μπορεῖ νά ἐννοήσει καθαρά τόν
πόνο ἑνός ἀνθρώπου, πού βρίσκεται πα-
γιδευμένος μέσα στοὺς δρόμους τοῦ Ἑω-
σφόρου. Μόνο ἓνας Χριστιανός μπορεῖ νά
προσφέρει «*δεήσεις τε καί ἰκετηρίας πρὸς
τόν δυνάμενον σώζειν ... μετά κραυγῆς
ἰσχυρᾶς καί δακρύων*» (Ἐβρ. 5, 7), γιά τούς
ἐχθρούς του καί γιά τούς ἐχθρούς τῆς πί-
στεως.

Ὅσοι ἀπό ἐμᾶς ἀσχολούμαστε στόν
ποιμαντικό τομέα τῆς ἀντιμετώπισης τῶν
αἵρέσεων, οφείλουμε πρωτίστως νά ἔχουμε
τέτοια στάση καί τέτοια καρδιά ἀπέναντι
στοὺς αἰρετικούς. Ὅφείλουμε νά ἐφαρμό-
ζουμε τήν εὐαγγελική προτροπή «*ἐγὼ δέ
λέγω ὑμῖν, ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθρούς ὑμῶν,
εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς, καλῶς
ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς καί προσεύχε-
σθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς καί δι-
ωκόντων ὑμᾶς*» (Ματθ. 5, 44).

Ἄν δέν τό κάνουμε ἐμεῖς γιά τούς αἰρε-
τικούς, ποιός θά τό κάνει; Ἄν ἐμεῖς πού
κατανοοῦμε τό δράμα τους δέν προσευχη-
θοῦμε γι' αὐτούς, ποιός θά προσευχηθεῖ;
Ἄν ἐμεῖς πού ξέρουμε τόν πόνο τους δέν
τούς συμπονέσουμε, ποιός θά τό κάνει; Ἄν
ἐμεῖς δέν τούς ἐλεήσουμε, ποιός θά μᾶς
ἐλεήσει;

τος τῆς Βασιλείας θά ἔχει ἐπιτελέσει τόν σκοπό του».

Κατά τήν Ἐταιρία λοιπόν ἡ γενιά πού εἶδε τά γεγονότα τοῦ 1914, δηλαδή τήν Β' Παρουσία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀοράτως στούς οὐρανοῦς καί τήν ἔναρξη τῆς βασιλείας του τό 1914, αὐτοί οἱ ἄνθρωποι ἀποτελοῦσαν τή γενιά τοῦ 1914, ἐπειδή εἶδαν «πάντα ταῦτα». Τά γεγονότα αὐτά, φυσικά τά εἶδαν μόνοι οἱ χρισμένοι τῆς «Σκοπιᾶς» καί ἔτσι αὐτοί ἀποτελοῦν «αὐτή τήν γενιά». Ὅμως τό γεγονός εἶναι ὅτι ὅλοι οἱ χρισμένοι ἔπρεπε νά ἦταν ἐνήλικες ἀφοῦ μᾶς λέει ὅτι ὅσοι γεννήθηκαν μετά τό 1918 δέν θά μπορούσαν νά δοῦν «πάντα ταῦτα». Οἱ χρισμένοι εἶναι σήμερα ὑπερήλικες, ἄν βεβαίως ζοῦν ἀκόμη καί τό τέλος δέν ἦλθε. Ἡ Ἐταιρία κηρύττει συγχρόνως ὅτι τό τέλος εἶναι πλησίον καί ἐκφοβίζει τούς ὁπαδούς της νά συνεχίζουν νά κάνουν «ἔργο» ἄν θέλουν νά ἐπιβιώσουν στή νέα γῆ στόν Παράδεισο.

Μέχρι τό 1995 ἐπικρατοῦσε αὐτή ἡ ἀποψη. Ἐπειδή ὅμως οἱ χρισμένοι πεθαίνουν ἡ Ἐταιρία ἀναγκάζεται νά κάνει μία ἀλλαγὴ: Διαβάζουμε στή «Σκοπιᾶ», **1/11/95, σελ. 14, 15**: Σέ «ποιά λοιπόν “γενιά” ἀναφερόταν τόσο συχνά ὁ Ἰησοῦς παρουσία τῶν μαθητῶν του; “Αὐτή ἡ γενιά” δέν πρόκειται νά παρέλθει μέχρι νά συμβοῦν ὅλα αὐτά”... Ὁ Ἰησοῦς δέν παρέκλινε ἀπό τόν καθιερωμένο τρόπο μέ τόν ὁποῖο ἐφάρμοζε μέ συνέπεια στίς μάζες τῶν συγχρόνων του καθῶς καί στούς “τυφλοῦς ὁδηγούς” του πού μαζί ἀποτελοῦσαν τό Ἰουδαϊκό ἔθνος...».

«Σήμερα ἐγγύς εἶναι ἡ ἡμέρα τοῦ Ἰεχωβά ἡ μεγάλη... ἡ ὀργή του θά ξεσπάσει πάνω στά θρησκευτικά, πολιτικά καί ἐμπορικά στοιχεῖα τοῦ κόσμου... καθῶς καί στήν “πονηρή μοιχαλίδα” γενιά τῶν ἡμερῶν μας». Καί συνεχίζει στή **σελ. 19**: «Ἐπομένως σήμερα ἡ ἐκφραση “αὐτή ἡ γενιά” προφανῶς ἀναφέρεται στούς ἀνθρώπους τῆς γῆς, οἱ ὁποῖοι βλέπουν τό σημεῖον τῆς παρουσίας

τοῦ Χριστοῦ ἀλλά δέν διορθώνουν τίς ὁδοῦς τους».

Παρατηροῦμε ἐδῶ ὅτι ἡ Ἐταιρία δέν ἀναφέρεται πλέον στή γενιά τοῦ 1914, στή γενιά τῶν χρισμένων ἀλλά στήν πονηρή καί μοιχαλίδα γενιά καθῶς καί στά θρησκευτικά, πολιτικά καί ἐμπορικά στοιχεῖα πού δέν βλέπουν τό σημεῖο τῆς Παρουσίας τοῦ Χριστοῦ. Ὅμως λόγω «νέας κατανόησης» καί μετά ἀπό 13 χρόνια, 1995-2008, διορθώνει ὅσα ἔγραψε περὶ μοιχαλίδας καί πονηρῆς γενιᾶς καί ἀνακοινώνει τό ἔξης:

«**Σκοπιᾶ**», **15/2/08, σελ. 24**: «Ὁ Ἰησοῦς εἶπε ὅτι οἱ μαθητές του, οἱ ὁποῖοι ἐπρόκειτο σύντομα νά χριστοῦν μέ ἅγιο πνεῦμα ἦταν αὐτοί πού θά μπορούσαν νά βγάλουν συμπεράσματα ὅταν θά ἔβλεπαν “ὅλα αὐτά νά συμβαίνουν”».

Ἄρα ἀναφερόταν στούς μαθητές του ὅταν ἔκανε τή δήλωση: «Αὐτή ἡ γενιά δέν πρόκειται νά παρέλθει μέχρι νά συμβοῦν αὐτά»... «Ὡς τάξη, αὐτοί οἱ χρισμένοι ἀποτελοῦν τή σύγχρονη “γενιά” τῆς σημερινῆς ἐποχῆς ἡ ὁποία δέν θά παρέλθει “μέχρι νά συμβοῦν ὅλα αὐτά”».

Στήν ἴδια «**Σκοπιᾶ**», **σελ. 25** γράφει: «Ὁ Ἰησοῦς ὅταν χρησιμοποίησε τόν ὄρο “αὐτή ἡ γενιά” δέν ἔδωσε στούς μαθητές του ἕνα μαθηματικό τύπο, μέ τόν ὁποῖο θά μπορούσαν νά ὑπολογίσουν πότε θά τερματίζονταν οἱ «τελευταῖες ἡμέρες». Ἀπεναντίας, ὁ Ἰησοῦς τόνισε ὅτι αὐτοί δέν θά γνώριζαν «ἐκείνη τήν ἡμέρα καί τήν ὥρα (Ματθ. 24:36)».

Ἀντίθετα ὅμως μέ αὐτά πού ὑποστηρίζει ἡ «Σκοπιᾶ» σήμερα, ἡ ἴδια γνώριζε τήν ἡμέρα, γι' αὐτό ἔδινε χρονολογίες καί διαψεύσθηκε πολλές φορές. Ὅμως μετά ἀπό 2 μῆνες γράφει ἡ «**Σκοπιᾶ**», **15/4/2008, σελ. 29**: «Ὁ Ἰησοῦς χρησιμοποίησε τή λέξη “γενιά” μέ ἀρνητική ἔννοια ὅταν ἀπευθυνόταν σέ πονηροῦς ἀνθρώπους... ἀλλά δέν ἔκανε κάτι τέτοιο στήν περίπτωση πού ἀπευθύνθηκε στούς μαθητές του οἱ ὁποῖοι ἐπρόκειτο

νά χριστοῦν σύντομα μέ ἅγιο πνεῦμα... Ἄρα ἀναφερόταν στους χρισμένους ἀκολούθους του, τόσο σέ σχέση μέ τήν ἐφαρμογή πού εἶχαν τά λόγια του τόν πρῶτο αἰῶνα, ὅσο καί σέ σχέση καί μέ τήν σύγχρονη ἐφαρμογή».

Ἦλθε ὁμως καί πάλι «νέο φῶς» καί ἡ «Σκοπιά» γράφει στίς **15/4/10, σελ. 8**: «Εμεῖς πρέπει νά συμβαδίζουμε πλήρως μέ τόν ἐξελισσόμενο σκοπό τοῦ Θεοῦ. Οἱ προοπτικές μας γιά ζωή στό μέλλον ἐξαρτῶνται ἀπό τήν ἐκπλήρωση αὐτοῦ τοῦ σκοποῦ».

Αὐτό λοιπόν ὁ ἐξελισσόμενος σκοπός τοῦ Θεοῦ εἶναι ἄλλη μία βασική ἀλλαγὴ, ἔχουμε τή σύγχρονη γενιά τῶν νεωτέρων χρισμένων. Αὐτό ἀναφέρει ἡ «Σκοπιά», **15/4/10, σελ. 10**: «...ἡ λέξη “γενιά” συνήθως ἀναφέρεται σέ ἀνθρώπους διαφόρων ἡλικιῶν τῶν ὁποίων οἱ ζωές διασταυρῶνται χρονικά στά πλαίσια μιᾶς συγκεκριμένης χρονικῆς περιόδου, δέν εἶναι ὑπερβολικά μεγάλης διάρκειας καί ἐπίσης ἔχει τέλος (Εξ. 1:6)...ὁ Ἰησοῦς προφανῶς ἐννοοῦσε ὅτι οἱ ζωές τῶν χρισμένων, οἱ ὁποῖοι εἶδαν τήν ἔναρξη τοῦ σημείου τό 1914 θά διασταυρῶνταν χρονικά μέ τίς ζωές ἄλλων χρισμένων, οἱ ὁποῖοι θά ἔβλεπαν τήν ἔναρξη τῆς μεγάλης θλίψης. Αὐτή ἡ γενιά εἶχε ἀρχή καί ἀσφαλῶς θά ἔχει τέλος».

Εἶναι φανερό ὅτι καί αὐτή ἡ ἀλλαγὴ ἔγινε γιατί οἱ χρισμένοι, ὅπως ἔχουμε ἀναφέρει ἦταν ὑπερήλικες γι' αὐτό θά ἔπρεπε νά ὑπάρχουν χρισμένοι διάδοχοί τους γιά νά τρέφουν τούς ὀπαδούς μέχρι τή μεγάλη θλίψη.

Μέ τό σκεπτικό τῆς «Σκοπιᾶς» περί τῶν νεωτέρων χρισμένων πού ἀποτελοῦν τή σύγχρονη γενιά, ἡ «γενιά» δέν θά ἔχει τέλος, γιατί πάντα θά διασταυρῶνται οἱ ζωές τῶν νεωτέρων χρισμένων μέ ἐκείνους πού εἶδαν τά γεγονότα τοῦ 1914 καί αὐτό θά συνεχίζεται.

Ὅπως φαίνεται ἡ θύρα τῶν οὐρανῶν δέν ἔχει κλείσει ἀκόμα παρ' ὅλο πού ἡ

Ἐταιρία εἶχε γράψει ὅτι ἔκλεισε τό 1935, ἀνοιγοκλείνει συνεχῶς. Τί γίνεται ὁμως μέ τόν ἀριθμό τῶν 144.000 χρισμένων; Εἶναι πραγματικός ἢ συμβολικός; Πραγματικός δέν μπορεῖ νά εἶναι ὅπως πιστεύει ἡ Ἐταιρία γιατί μέ τόσο πλῆθος χρισμένων μέχρι τό τέλος δέν θά ἰσχύει πλέον ὁ ἀριθμός 144.000. Ὅλοι οἱ νεώτεροι χρισμένοι ἀποτελοῦν τήν σύγχρονη γενιά εἶναι ἀπό τά «ἄλλα πρόβατα» πού προηγουμένως εἶχαν ἐπίγεια ἐλπίδα καί ὄχι οὐράνια. Ἐπίσης οἱ χρισμένοι, ὅπως κηρύττει ἡ «Σκοπιά» χριστήκαν ἀπό τόν Ἰησοῦ Χριστό τό 1918. Ὁ ἴδιος ὁ Ἰεχωβά, ἔκανε τήν ἐκλογή καί ἔχει βάλει τό πνεῦμα του στίς καρδιές τους. Οἱ νεώτεροι χρισμένοι ὁμως δέν ἔχουν χρίσμα ἀπό τόν Ἰησοῦ ἀλλά διορίζονται ἀπό τόν «πιστό δούλο». Πῶς γνωρίζουν ὅτι ἔχουν χριστεῖ ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα; Μέχρι σήμερα εἶχαν σωτήρες τούς χρισμένους τῆς γενιᾶς τοῦ 1914, τώρα σωτήρες θά εἶναι οἱ ἐκάστοτε νεώτεροι χρισμένοι τῆς σύγχρονης γενιᾶς. Αὐτοί οἱ χρισμένοι θά παρέχουν τήν κατάλληλη «τροφή ἐν καιρῷ». Εἶναι δύσκολο νά βρεῖ κανεῖς ἄκρη σέ ὅλους αὐτούς τούς ἀκροβατισμούς τῆς «Σκοπιᾶς».

Ἔτσι ἡ Ἐταιρία μέ τόν δικό της τρόπο ἀλλάζει βασικές διδασκαλίες της καί οἱ ὀπαδοί εἶναι ὑποχρεωμένοι νά δέχονται τίς νέες «ἀλήθειες» γιατί ὁ σκοπός τοῦ Ἰεχωβά ἐξελίσσεται. Δέχονται τήν ἐκάστοτε τροφή χωρίς ἀντίρρηση γιατί ὁ «δούλος εἶναι ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Θεοῦ στή γῆ» καί ὅ,τι θέλει ὁ Θεός θέλει καί ὁ «δούλος».

Ἐχουμε ἐπισημάνει πολλές φορές ὅτι ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία δέν χωρίζει τούς ἀνθρώπους σέ δύο ομάδες καί τάξεις γιατί ἡ Ἅγία Γραφή ἀναφέρει μία ἐλπίδα ἐπουράνια γιά ὅλους τούς ἀνθρώπους (Εφ. 4). Εἴμαστε ὅλοι «τέκνα Θεοῦ» καί εἴμαστε ὅλοι μέλη τοῦ Σώματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Ὅποιος ἔδωσε τήν ζωή Του γιά νά σωθεῖ «πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτόν».

Η ΑΝΑΤΟΜΙΑ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

του Λάμπρου Κ. Σκόντζου, Θεολόγου - Καθηγητού

Είναι διαπιστωμένο πώς η ανθρωπότητα βιώνει σήμερα μία πρωτόγνωρη πνευματική σύγχυση. Οί κοσμογονικές αλλαγές, πού συνέβηκαν στά τέλη του περασμένου αιώνα, σήμαναν τήν παταγώδη χρεωκοπία καί κατάρρευση τών κυρίαρχων ιδεολογιών: μαρξισμού, μηδενισμού καί άθεού υπαρξισμού.

Αναμφίβολα, ή κατάρρευση καί ή χρεωκοπία αυτών τών άθειστικων καί ύλιστικων συστημάτων, είχε ως άμεση συνέπεια τή στροφή του σημερινού ανθρώπου προς τή θρησκεία. Σέ χώρες, όπου κυριαρχούσε ό άθεισμός καί μάλιστα ό καταναγκαστικός άθεισμός, διαπιστώνουμε μία άπρόσμενη άνθιση τής θρησκευτικότητας. Πρώην άθειοι, κυρίως μαρξιστές, μένοντας «ιδεολογικά άστεγοι», στράφηκαν προς τή θρησκευτικότητα. Μόνο πού αυτή ή θρησκευτικότητα δέν είναι, σέ μεγάλο βαθμό, ύγιης, αλλά ψυχικά καί πνευματικά νοσηρή κατάσταση, ή όποία έμφορεΐται άπό πρωτοφανή μυστικισμό καί άποκρυφισμό. Κι αυτό διότι οί άνθρωποι αυτοί, έμποτισμένοι μέ τά δόγματα του άθεισμού καί του εϋδαιμονισμού για δεκαετίες, ήταν δύσκολο νά προσεγγίσουν τήν ύγιη θρησκευτικότητα, πολλω δέ μάλλον νά άσπασθουν τήν χριστιανική πίστη, ή όποία προϋποθέτει όρους καί περιορισμούς.

Μυστικισμός καί άποκρυφισμός είναι ή ύποκατάσταση τής πίστεως στον Θεό μέ τήν πίστη σέ «άπόκρυφες δυνάμεις», οί όποιες ύποτίθεται ότι ύπάρχουν, είτε στον έξω άνθρωπο, είτε στή φύση καί οί όποιες ύποτίθεται ότι διαδραματίζουν πρωταρχικό ρόλο στή ζωή του ανθρώπου. Διατυμπανίζεται μάλιστα άπό τους προωθητές

του άποκρυφισμού, πώς ή στροφή στήν πίστη προς τίς «άπόκρυφες δυνάμεις» άποτελεΐ δήθεν «πνευματική επανάσταση», ή όποία θά σήμανει τήν «άπελευθέρωση του ανθρώπου άπό τον καταπιεστικό μονοθεΐστικό ζυγό τών δύο τελευταίων χιλιετιών»!

Αυτή τήν «πνευματική επανάσταση» οί ήγήτορες του παγκόσμιου άποκρυφισμού, τήν ονόμασαν «Νέα Έποχή» καί τή σύνδεσαν μέ τίς άλλόκοτες, πρωτόγονες καί παράλογες δοξασίες τής άστρολογίας. Κάπου, λένε, στά τέλη του περασμένου αιώνα «μπήκαμε» στή «Νέα Έποχή του Ύδροχόου». Καθ' ότι, σύμφωνα μέ τίς παραδοξολογίες τους, ή «πορεία» του ήλιακού μας συστήματος, κάθε δύο χιλιάδες χρόνια, «μεταπίπτει» σέ ένα άπό τά ζώδια του ουράνιου ζωδιακού κύκλου καί εισερχόμαστε κάθε φορά σέ μία «νέα εποχή». Η προηγούμενη «έποχή» ήταν ή «Έποχή τών Ίχθύων», δηλαδή του Χριστιανισμού, άφου ό ιχθύς, συμβολίζει τον Χριστό καί μέ τό κρυπτογραφικό συνθηματικό «ΙΧΘΥΣ», οί πρώτοι Χριστιανοί, κατά τήν εποχή τών διωγμών, αναγνωρίζονταν μεταξύ τους. Η λέξη «ΙΧΘΥΣ» έρμηνεύεται ως «Ίησους Χριστός, Θεού Υίός, Σωτήρ». Χάρις σέ αυτό τό ιερό χριστιανικό συνθηματικό, οί άποκρυφιστές «βάπτισαν» τήν χριστιανική εποχή «Έποχή τών Ίχθύων». Έτσι λοιπόν, όπως ισχυρίζονται, μέ τήν είσοδο στήν 3^η μ. Χ. χιλιετία, «επήλθε» ή «μετάπτωσή» μας στον άστερισμό του Ύδροχόου, μπαίνοντας στή «Νέα Έποχή του Ύδροχόου» καί αφήνοντας ανεπιστρεπτή τήν «Έποχή τών Ίχθύων» καί μαζί τον Χριστιανισμό! Διευκρινιστικά αναφέρουμε πώς όλα αυτά

δέν έχουν ουδεμία επιστημονική βάση και είναι αυθαίρετοι όρισμοί τών αποκρυφιστών. Κανένας σοβαρός επιστήμονας δέν συμερίζεται αυτά τά άσθήρικτα και παιδαριώδη θεωρήματα.

Η «Νέα Έποχή του Ύδροχόου», κατά τούς αποκρυφιστές, εισήγαγε τήν ανθρωπότητα νομοτελειακά σε μία «νέα πνευματική πορεία». Έφερε δήθεν τήν «πολυπότητη έλευθερία που ζητούσε έδω και αιώνες ό άνθρωπος». «Αποκάλυψε τό έως τώρα έπτασφράγιστο μυστικό», ότι «ό άνθρωπος είναι θεός» και ότι καλεϊται αυτή τή «λαμπρή περίοδο» νά συνειδητοποιήσει τήν «θεότητά» του και νά τήν «άξιοποιήσει για τήν ευτυχία του»! Του «φανέρωσε» επίσης και μία άλλη «μεγάλη κρυμμένη αλήθεια» (φυσικά τό απόλυτο ψεύδος), ότι «προσωπικός Θεός δέν υπάρχει», παρά μία νεφελώδης «απρόσωπη ενέργεια» και άρα ό άνθρωπος καλεϊται νά αποβάλλει τό φόβο και τό άγχος του για έγκόσμια και μεταθανάτια τιμωρία. Επιπλέον ή πίστη στη μετενσάρκωση δίνει ένα ακόμα έναυσμα για τήν απουσία φόβου για μεταθανάτιες συνέπειες, άφου ό άνθρωπος παραμένει δέσμιος του «κοσμικού κάρμα», τό όποιο «έκπληρώνει» μέ έγκόσμιες ταλαιπωρίες. Άλλωστε μαζί μέ τόν προσωπικό Θεό, «πέθανε» και ό οίσοδήποτε κώδικας ήθικης, άφου ή «Νέα Έποχή» δέν δέχεται τήν ύπαρξη «καλού» και «κακού», αλλά τήν έπιτυχία ή μή, τής «αυτοπραγμάτωσης» του ανθρώπου!

Παρενθετικά αναφέρουμε πώς όλες αυτές οί δοξασίες απορρέουν από τά ανατολικά θρησκευματα (Ινδουϊσμός, Βουδισμός, Λαμαϊσμός, Ταοϊσμός, κ.λπ.), τά όποια έχουν εισβάλει στο δυτικό κόσμο και έχουν κυριαρχήσει στον άγευστο πνευματικότητας δυτικό άνθρωπο, μέ τήν «πνευματικότητά» τους και τίς πρακτικές τους.

Τή θέση του «απρόσωπου Θεού» στον αποκρυφισμό και τόν μυστικισμό τήν

έχουν πάρει οί «μυστικές δυνάμεις», είτε αυτές είναι άστρικές (άστρολογικός αποκρυφισμός), είτε γήινες (φυσιολατρικός αποκρυφισμός). Τό άξιοπαρατήρητο είναι πώς ό νεοεποχίτικος αποκρυφισμός και έσωτερισμός, ενώ άρνεϊται τήν προσωπική ύπόσταση του Θεού, δέχεται προσωπικές άστρικές και γήινες απόκρυφες δυνάμεις, οί όποιες ύποτίθεται ότι παίζουν καθοριστικό ρόλο στη ζωή του ανθρώπου. Για νά μπορέσει νά τίς «τιθασεύσει» και νά «έπωφεληθει» από αυτές, πρέπει νά άσκεϊ τίς λεγόμενες «απόκρυφες τέχνες», όπως είναι ή μαγεία, ό πνευματισμός, ή μαντική, ή άστρολογία, ή γιόγκα, ό υπερβατικός διαλογισμός και μία σειρά πάμπολλων μορφών παλιās και νέας δεισιδαιμονίας. Και όλα αυτά συνδεδεμένα μέ τήν πίστη στη μετενσάρκωση, ή όποια είναι ή θεμελιώδης «μεταφυσική» τής «Νέας Έποχής». Είναι ευνόητο ότι για μās τούς Χριστιανούς, οί δυνάμεις αυτές, δέν είναι τίποτε άλλο, από δαιμονικές δυνάμεις, άκάθαρτα πνεύματα, τά όποια έχουν ως αποκλειστικό τους έργο νά απομακρύνουν τά ανθρώπινα πρόσωπα από τήν πίστη στον Θεό και τή χάρη Του και νά άπωλέσουν τή σωτηρία τους!

Μέσα σ' αυτά τά πλαίσια, παρατηρούμε τά τελευταία χρόνια νά πληθαίνουν οί «διαχειριστές του αποκρυφισμού», ήτοι: μάγοι, πνευματιστές, μέντιουμ, μάντεις (κάρτες Ταρώ, αριθμομαντεία, χαρτομαντεία, καφεμαντεία, κ.λπ.), άστρολόγοι, ψευδοθεραπευτές κ.ά. οί όποιοι πάντοτε «μέ τό άζημίωτο» «διαχειρίζονται» τή θρησκευτικότητα χιλιάδων ανθρώπων. Φτάσαμε στο σημείο ώστε ή κάθε γειτονιά νά διαθέτει πλέον τήν καφετζού της, τό μέντιούμ της, τόν άστρολόγο της, τόν ύπνωτιστή της! Μάλιστα χρησιμοποιούν κατά κόρον τά ΜΜΕ για τή διαφήμισή τους, χωρίς νά διατρέχουν τόν κίνδυνο νά κινηθει ό νόμος εναντίον τους, παρ' όλο ότι, πέρα από

ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΣ: ΜΙΑ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ ΠΡΑΚΤΙΚΗ

του Κωνσταντίνου Ψαρᾶ,
πρώην ὁπαδοῦ τοῦ «Υπερβατικοῦ Διαλογισμοῦ»

(Α' Μέρος)

Οἱ διάφορες ἀποκρυφιστικές καί γκουρουϊστικές ομάδες ἐφαρμόζουν ὀρισμένες τεχνικές προκειμένου, ὅπως λένε, νά ἐνεργοποιήσουν τίς ἀπόκρυφες δυνάμεις, πού βρίσκονται μέσα στόν ἄνθρωπο. Στίς πρακτικές αὐτές ἀνήκουν τά διάφορα εἶδη Γιόγκα, ὁ Διαλογισμός, τά καλά ἔργα (εἶναι καί αὐτό ἄσκηση) κ.ἄ.

«Πίστευε στόν ἑαυτό σου καί στίς δυνάμεις πού κοιμῶνται μέσα σου!», λέγουν οἱ διάφοροι γκουρού.

Οἱ τεχνικές τῆς Γιόγκα εἶναι πολλές, ἀνάλογα μέ τό ἐπιδιωκόμενο ἀποτέλεσμα. Ἡ λέξη γιόγκα προέρχεται ἀπό τή σανσκριτική λέξη «jug» που σημαίνει ἔνωση μέ τήν ὑπέριστα ὑπερβατική πραγματικότητα. Ἡ λέξη αὐτή ἔχει σάν ρίζα τήν ἑλλη-

νική λέξη «ζυγός». Ἡ σανσκριτική εἶναι ἡ ἀρχαία Ἰνδική γλώσσα καί πολλές λέξεις της ἔχουν τίς ρίζες τους σέ ἀντίστοιχες ἑλληνικές, πού διατηρήθηκαν στήν Ἰνδία, καθὼς καί σέ ἄλλες χῶρες ἀπό τήν ἐποχή τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου.

Ὁ περισσότερο κόσμος ὅταν ἀκούει «γιόγκα» βάζει στό νοῦ του ὅτι πρόκειται γιά «γυμναστική» -γιόγκα. Δυστυχῶς ἡ γυμναστική γιόγκα δέν εἶναι καθόλου ἀθῶα. Ἡ Γιόγκα εἶναι ὁ προθάλαμος γιά τόν Διαλογισμό. Αὐτό εἶναι γνωστό σέ ὅσους ἀσχολοῦνται μέ τίς δραστηριότητες τῶν Ὁμάδων.

Ὁ π. Ἀντώνιος Ἀλεβιζόπουλος ἀναφέρει στό βιβλίο του «Ἀποκρυφισμός Γκουρουϊσμός «Νέα Ἐποχή», κεφάλαιο Γιόγκα σελ.

τήν ἀποκρυφιστική πρακτική, συνυπάρχει σχεδόν πάντα καί τό στοιχεῖο τῆς ἀπάτης. Δέν εἶναι λίγες οἱ περιπτώσεις ἀπάτης καί ἐκμετάλλευσης ἀφελῶν, ἀπό «διαχειριστές τοῦ ἀποκρυφισμοῦ», οἱ ὁποῖες βλέπουν συχνά τό φῶς τῆς δημοσιότητας καί ἀποδεικνύουν τή νοσηρότητα τῆς σύγχρονης θρησκευτικότητας.

Ἀπέναντι στή σύγχρονη νόθα θρησκευτικότητα τοῦ ἀποκρυφισμοῦ, βρίσκεται ἡ χριστιανική μας πίστη καί μάλιστα ἡ γνήσια μορφή της, ἡ Ὁρθοδοξία μας. Ὁ μακαριστός ἀμερικανός Ὁρθόδοξος Ἀρχιμανδρίτης καί σύγχρονος ἅγιος, π. Σεραφεῖμ Ρόουζ, πρῖν ἀπό μισό αἰῶνα, εἶχε

προβλέψει αὐτή τήν ἀπρόσμενη ἀνθιση τῆς νόθας θρησκευτικότητας. Ἀλλά πρόβλεψε καί κάτι ἄλλο, ἐλπιδοφόρο: ὅτι ἡ Ὁρθοδοξία μας θά εἶναι ἡ κυρίαρχη πίστη τοῦ 21^{ου} αἰῶνα! Ἀναμένουμε, λοιπόν, νά συνειδητοποιήσει ἡ ἀνθρωπότητα τή λαθεμένη πνευματική της πορεία καί νά ἀνακαλύψει τό ἀληθινό «φῶς τοῦ κόσμου» (Ἰωάν. 8,12), τόν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό, τόν μοναδικό Σωτήρα καί Λυτρωτή τοῦ κόσμου, ὁ Ὅποῖος συναντᾶται καί βιώνεται μέσα στήν Ἐκκλησία Του, τήν Ὁρθοδοξία μας, τήν Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία, τήν μοναδική καί ἀληθινή Ἐκκλησία Του!

169, ότι: «Ο γκουρού του Σατυανάντασ-
ραμ ομολογεί στο βιβλίο του Γιόγκα 1/80,
σελ. 6, ότι ο αληθινός σκοπός της γιόγκα
είναι θρησκευτικός. Συγκεκριμένα λέγει
ότι «εάν θέλεις να φορμάρεις το σώμα σου
υπάρχουν και κέντρα φυσιοθεραπευτικής
αγωγής, καθώς και άλλα παρόμοια μέρη για
νά πᾶς. Στο Κέντρο της Γιόγκα θά πρέπει να
σέ φέρνει μόνο ο σκοπός της ανάπτυξης της
συνειδητότητάς σου».

Όμαδες πού διδάσκουν Διαλογισμό

Για να γίνει κάποιος όπαδος μίας κίνη-
σης υπάρχουν όρισμένες προϋποθέσεις.
Δέν είναι καθόλου σίγουρο ότι ή Όμαδα
θά δεχθεῖ τόν προσήλυτο. Πρώτα πρώτα,
πρέπει να ἔχει χρήματα. Ἐκεῖ δέν υπάρχει
θέση για τόν πτωχό. Ἐπίσης δέν υπάρχει
θέση για τόν ασθενή και ανήμπορο, οὔτε
για εκείνον πού δείχνει δυσπιστία ή φαίνε-
ται να ἔχει κριτική διάθεση. Τίς προϋποθέ-
σεις ἔνταξης τίς ἀναφέρω μόνο και μόνο
για να φανούν οἱ κάθε ἄλλο παρά ἀγνές
προθέσεις τῶν Όμάδων. Ἐκεῖνο πού δε-
σπόζει είναι τό κερδοσκοπικό κίνητρό τους.
Ἡ ἀγάπη ὅμως χαρίζεται, δέν πουλιέται.
Ὁ Ἰησοῦς Χριστός δέν ἔθεσε ὄρους εἰσόδου
στή Βασιλεία Του. Ἀντίθετα εἶπε: «ἐκεῖνον
πού θά ἔρθει σέ μένα δέν θά τόν βγάλω
ἔξω» (Ἰωάν. στ' 38).

Συνέπειες ἀπό τή δράση τῶν παραθρησκευτικῶν ομάδων

Οἱ συνέπειες ἀπό τή δράση τῶν παρα-
θρησκευτικῶν ομάδων και ἀπό τόν Δια-
λογισμό, είναι καταστροφικές. Τά ὄρια
εὐθύνης για τό ποιός φταίει, οἱ ομάδες ή
ὁ Διαλογισμός, είναι ρευστά. Μή ξεχνᾶμε
ὅτι, ἐκτός ἀπό τόν ἴδιο τόν γκουρού, και
ή ομάδα, σάν σύνολο διαλογιζομένων
ὄπαδῶν, ἔχει εὐθύνη για τίς πράξεις της
και τίς παραλείψεις της.

Ἄς δοῦμε τίς συνέπειες ἀπό τήν κατα-
στροφική δράση τῶν ομάδων.

Τά μέλη παραχωροῦν στήν ομάδα ὄχι
μόνο τά ἔσοδα τῆς ἐργασίας τους, ἀλλά
πολλές φορές ἐργάζονται σκληρά χάριν
τῆς ομάδας, διαδίδοντας τίς ιδέες τοῦ Γκου-
ρού ή ἄλλως πως. Οἱ Όμάδες ἀναγκάζουν
τούς ὄπαδούς τους, ἀμέσως ή ἐμμέσως, να
παντρεύονται μεταξύ τους. Παντρεμένα
ζευγάρια χωρίζουν. Μερικές ομάδες ἔχουν
ἀναγάγει τήν πορνεία τῶν γυναικῶν μελῶν
τους σέ «ὑπηρεσία» (Τά Παιδιά τοῦ Θεοῦ
κ.ἄ.). Πολλοί Γκουρού ξεφτιλίζουν τούς
ὄπαδούς τους, ὑποχρεώνοντάς τους να πι-
νουν τό γάλα μέσα στό ὅποιο αὐτοῖ ἔπλυ-
ναν προηγουμένως τά πόδια τους. Γίνονται
και ἄλλες φρικαλεότητες πού δυστυχῶς δέν
μπορῶ να τίς ἀναφέρω. Ἀρκετές κινήσεις
δημιουργοῦν ἔσοδα ἀπό τήν ἐπαιτεία τῶν
μελῶν τους. Στίς Νευρολογικές Κλινικές
καταλήγουν καταπονημένα και ἐξουθε-
νωμένα μέλη τῶν ομάδων αὐτῶν. Οἱ αὐτο-
κτονίες, ἀτομικές ή ὀμαδικές, είναι ή τραγι-
κή κατάληξη πολλῶν διαλογιζομένων. Τά
δράματα πού παίζονται μέσα στό χῶρο τῶν
ομάδων τὰ βλέπουμε συχνά στίς ἐφημερί-
δες, στά περιοδικά, στήν τηλεόραση.

Φυσικά τά πιό πάνω είναι ἀπλῶς ή σκιά
τῆς συμφορᾶς. Ὁ ὄλεθρος και ή τραγωδία
είναι ή ἀπώλεια ψυχῶν. Οἱ Όμάδες ἀπο-
προσανατολίζουν τούς ὄπαδούς τους, δι-
δάσκοντάς τους «ἐντάλματα ἀνθρώπων»
(Ματθ. ΙΕ' 9), θανατηφόρες ἐπινοήσεις,
πιστεύοντας στίς κακοδοξίες τῆς Μετεν-
σάρκωσης και τοῦ Κάσμα. Ὁ ἄνθρωπος
μακριά ἀπό τόν Τριαδικό Θεό και τά Μυσ-
τήρια τῆς Ἐκκλησίας μας, διακυβεύει τή
σωτηρία του.

Τί είναι Διαλογισμός

Ὁ Διαλογισμός είναι μία ἄσκηση αὐτο-
συγκέντρωσης, πού γίνεται τίς περισσό-
τερες φορές μέ τή βοήθεια μίας συλλαβῆς
ή λέξης, πού λέγεται μάντρα, και πού δέν
ἔχει για τόν ἀμύητο καμιά σημασία. Πρέ-
πει να διευκρινισθεῖ ὅτι πολλές φορές ὁ

«διαλογισμός» γίνεται χωρίς «μάντρας». Αυτό τό επιλέγει ή συγκεκριμένη κάθε φορά γκουρουϊστική ή αποκρουφιστική Όμάδα. Έτσι μπορεί σάν βοηθητικό μέσο διαλογισμού νά χρησιμεύσει ή φλόγα ενός κεριού, ένα λουλούδι, μία φωτογραφία (τίς περισσότερες φορές του ίδιου του Γκουρού) κ.λπ. Ακόμα τή θέση του μάντρα μπορεί νά τήν πάρει, ένας ρυθμικά επαναλαμβανόμενος ήχος. Οί λέξεις πού χρησιμεύουν σάν «μάντρας» τίς περισσότερες φορές είναι ονόματα ινδουιστικών θεοτήτων.

Οί Όμάδες πρέπει νά πείσουν τούς οπαδούς τους, ότι ο διαλογισμός, πέραν τής χαλάρωσης πού τούς προσφέρει, τούς βοηθάει στην αυτοεξέλιξή τους. Η άσκηση του Διαλογισμού είναι αναπόσπαστο μέρος τής όλης φιλοσοφίας του δόγματος τής Μετενσάρκωσης και τής δοξασίας του Κάρμα.

Μύηση

Ο νεοεισερχόμενος στην ομάδα, αφού εγκριθεί σάν νέο μέλος από τόν Γκουρού ή τόν εκπρόσωπό του, πρέπει νά πάρει τή μύηση, όποτε τότε, κατά τή διάρκεια κάποιας τελετής, παίρνει τό «μάντραμ» ή «μάντρα» όπως λέγεται. Αν δέν υπάρχει μάντρα κατά τή μύηση, εξηγείται στόν οπαδό απλώς ο τρόπος διαλογισμού. Τό «μάντρα» είναι μία λέξη-όδηγός, πού χρησιμοποιει ο οπαδός τής ομάδας κατά τόν «διαλογισμό», είτε αυτός γίνεται ατομικά, είτε γίνεται ομαδικά. Μοιάζει, αν θέλετε, μέ τό σκάφανδρο πού φοράει ο δύτης κατά τήν κατάδυσή του.

Τό άτομο, όταν διαλογίζεται, κάθεται σέ μία από τίς στάσεις πού προβλέπονται. Αυτές οί στάσεις έχουν διάφορα ονόματα. Είναι ή στάση χελώνας, έλαφιού, λωτού, καθιστή κ.λπ. Σημειώστε ότι, μέ τά ίδια ονόματα υπάρχουν και ασκήσεις γιόγκα πού συνδυάζονται μέ αναπνοές.

Μέ τόν διαλογισμό ο άνθρωπος αυτονομείται. Παίρνει στά χέρια του τήν σωτηρία

του ή τήν έναποθέτει στά χέρια του γκουρού του ή κάνει και τά δύο. Νά σημειωθεί ότι ο Γκουρού, για τόν οπαδό τής ομάδας είναι και θεός του.

Συνέπειες από τό Διαλογισμό

Τώρα νομίζω πώς μπορούμε νά δούμε τί κακό κάνει ή άσκηση του Διαλογισμού. Προηγούμενως θά σās εξομολογηθώ κάτι. Πρίν 25 περίπου χρόνια έγω ο ίδιος επέστρεψα στην Έκκλησία μας γλιτώνοντας, μέ τήν Χάρη του Θεού, από μία πολύ επικίνδυνη ομάδα, τήν κίνηση του Υπερβατικού Διαλογισμού, του Μαχαρίσι Μαχές Γιόγκι. Άς είναι δοξασμένο τό όνομα τής Άγίας Τριάδος.

Οί παρατηρήσεις πού ακολουθούν δέν είναι μόνον δικές μου.

Μέ τήν άσκηση του Διαλογισμού επιδιώκει τό άτομο νά αδειάσει τό νοū του από κάθε σκέψη, φτάνοντας σ' ένα κενό, σέ μία απύθμενη άβυσσο. Η έμπειρία του Διαλογισμού είναι ή έμπειρία τής καθόδου του στόν Άδη, χωρίς τήν έλπίδα τής ανάστασής του.

Πρωτίστως, ο διαλογισμός αποπροσανατολίζει τό άτομο. Ο διαλογιζόμενος έχει τήν εντύπωση ότι υπάρχει μέσα του κάτι τό ανικανοποίητο, τό ανεκπλήρωτο και χάνει τήν αίσθηση του μέτρου. Έτσι, οί ενέργειές του πολλές φορές είναι ακραίες, υπερβολικές. Τό άτομο υπερεκτιμά ή τό συχνότερο υποεκτιμά καταστάσεις, μέ αποτέλεσμα νά είναι αναποτελεσματικό στίς σπουδές του, στην εργασία του, στίς κοινωνικές του σχέσεις.

Ο διαλογιζόμενος γίνεται υπερβολικός και έξωπραγματικός. Έχει διάθεση για διαλογισμό σέ κάθε ευκαιρία, όπως μέσα στο λεωφορείο, σέ μία αίθουσα αναμονής και άλλου. Οί σχέσεις του μέ τό οικογενειακό του περιβάλλον γίνονται πολύ δύσκολες.

Ο οπαδός τής ομάδας έχει τήν εντύπωση ότι, σέ σχέση μέ τούς άμύητους, είναι υπεράνθρωπος. Λυπάται τούς άλλους πού

δέν έχουν τή γνώση πού ἔχει αὐτός. Ἡ ἀλαζονεία καί ἡ ἔπαρσή του εἶναι ἀλίμονο μόνιμα στοιχεῖα τῆς νέας του ἀλλοιωμένης προσωπικότητας. Οἱ συμβουλές τῶν ἄλλων δέν τόν ἀγγίζουν, ἐνῶ ὁ ἴδιος θέλει νά συμβουλευεῖ. Ὁ διαλογιζόμενος, μέ τήν πάροδο τοῦ χρόνου, ἀλλοτριώνεται, χάνει τήν ταυτότητά του. Οἰκογένειά του γίνεται πλέον ἡ ομάδα. Ἡ ἐπιθυμία τοῦ Γκουρού εἶναι γι' αὐτόν τό θέλημα τοῦ ἴδιου τοῦ Θεοῦ καί ὅπωςδήποτε τοποθετεῖται πάνω ἀπό τίς Δέκα Ἐντολές.

Ἄν τύχει καί τό ἄτομο τηρεῖ τή χορτοφαγία, κάτι πού κατά κανόνα συμβαίνει σέ ὅσους ἀνήκουν σέ ομάδες, τότε αὐτό ἐλευνολογεῖ κάθε κρεοφάγο!

Ὅσους τόν ἐνοχλοῦν ἢ πρέπει νά τούς ἐγκαταλείψει ἢ πρέπει νά τούς κάνει κι αὐτούς μέλη τῆς Ὀμάδας του. Δέν ἔχει καμία ἀμφιβολία ὅτι, μέσα στίς 3.000 κινήσεις πού ὑπάρχουν σήμερα καί στίς 50.000 πού μπορεῖ νά ὑπάρχουν σέ 5 χρόνια, ἡ κίνησή του κατέχει τήν ἀλήθεια. Γι' αὐτό τό ψέμα πού κυνηγάει μέ τόσο πάθος ἐγκατέλειψε σπουδές, οἰκογένεια, ἐργασία, φίλους. Θυσίασε ὠρες καί κούφιας ἐλπίδες σωτηρίας.

Ὁ ὀπαδός τῆς ομάδας, μέ τό νά ἀποδέχεται τή διδασκαλία τῆς Μετενσάρκωσης καί τοῦ Νόμου τοῦ Κάρμα, ἀπαλλάσσει ὁ ἴδιος τόν ἑαυτό του ἀπό τήν εὐθύνη τῶν ἀμαρτιῶν του, ἀφοῦ θά ἔχει ἔτσι ἢ ἀλλιῶς τήν εὐκαιρία, σέ ἄλλη ζωή, νά ἀποκαταστήσει τό κακό πού ἔχει προξενήσει στούς ἄλλους.

Σέ προχωρημένες καταστάσεις μακροχρόνιου Διαλογισμοῦ, ἔχουμε ἐξωσωματικές ἐμπειρίες, ἀστρικά ταξίδια, ἀνυψώσεις ἀπό τό ἔδαφος μέ τήν ἀνάπτυξη τῆς κουνταλίνι κ.ἄ. Ὅλες αὐτές οἱ καταστάσεις εἶναι πολύ ἐπικίνδυνες γιά τόν ἄνθρωπο καί συμβαίνουν μέ τή μεσολάβηση τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων.

Ἐχω ἕνα φίλο πού εἴμαστε κάποτε μαζί στόν Ὑπερβατικό Διαλογισμό. Αὐτός ἀργότερα πῆγε στίς Ἰνδίες ὅπου καί συνάντησε

ἕνα σύγχρονο γκουρού. Ἐγινε ὀπαδός του. Μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ ὁ φίλος μου ἐπέστρεψε στήν Ἐκκλησία μας καί ἄρχισε νά προσεύχεται λέγοντας τήν εὐχή. Μία ἡμέρα, δέν εἶχε περάσει πολὺς χρόνος ἀπό τότε πού εἶχε ἐπιστρέψει ἀπό τίς Ἰνδίες καί ἐνῶ καθόταν μόνος του σέ ἕνα δωμάτιο τοῦ σπιτιοῦ του, ξαφνικά παρουσιάσθηκε μπροστά του ὁ πρόην γκουρού του καί τοῦ λέγει μειλίχια: «Γιατί μου ἔφυγες; Γύρισε πίσω!» Φαντάζεσθε τήν ταραχή πού πῆρε ὁ φίλος μου. Μοῦ εἶπε χαρακτηριστικά: «Ἐκείνη τή στιγμή ἀνατρίχιασα, αἰσθάνθηκα σά νά μέ διαπερνᾷ ἠλεκτρικὸ ρεῦμα». Εὐτυχῶς, τήν κρίσιμη ἐκείνη στιγμή, ὁ ἄλλοτε πλανεμένος μπόρεσε καί εἶπε τήν εὐχή: «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ἐλέησον με» καί ἀμέσως ὁ Θεός τόν ἐλέησε. Ὅπως ἦταν ἐπόμενο, ὁ γκουρού ἐξαφανίσθηκε καί δέν τόλμησε νά ξαναπαρουσιασθεῖ. Αὐτό πού σᾶς διηγήθηκα εἶναι πέρα γιά πέρα ἀληθινό!

Ὁ Ἰησοῦς εἶπε: «Ἐγὼ εἶμι ἡ θύρα τῶν προβάτων πάντες ὅσοι ἤλθον πρό ἐμοῦ, κλέπται εἰσὶ καὶ λησταί, ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τά πρόβατα. Ἐγὼ εἶμι ἡ θύρα, δι' ἐμοῦ ἐὰν τίς εἰσέλθῃ, σωθήσεται καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὐρήσει» (Ἰωάν. Ι', 7-8) καί ἐννοοῦσε, ἐκτός τῶν ἄλλων, τούς Γιόγκι καί τούς Γκουρού τῆς πρό αὐτοῦ ἐποχῆς, ἀλλά καί τούς διαλογιζόμενους τῆς κάθε ἐποχῆς. Ἐννοοῦσε ὅλες τίς ψευδοθησκεῖες καί τίς αἱρέσεις. Ἄν προσέξουμε λίγο τήν περικοπή θά δοῦμε ὅτι, ἐνῶ ὁ Κύριος ἀναφέρεται σέ αὐτούς πού ἤλθον πρὶν ἀπὸ Αὐτόν, χρησιμοποιεῖ χρόνο ἀόριστο καί τούς ἀποκαλεῖ κλέπτες καί ληστές.

Αργότερα χρησιμοποιεῖ χρόνο ἐνεστώτα, δείχνοντας ἔτσι τή διαχρονικότητα τῆς πλάνης, πού δέν λείπει σέ καμιά ἐποχή. Ὁ Χριστός ὅμως εἶναι καί ἡ θύρα τῶν προβάτων, πού ὀδηγεῖ στήν ἀσφαλῆ μάνδρα, τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ὅπου ὑπάρχει νομή. Νομή σημαίνει βοσκή. Αὐτή ἡ βοσκή εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός. Εἶναι τό Ἄχραντο Σῶμα

Του καί τό Τίμιο Αἷμα Του. Αυτό σημαίνει ὅτι ἐκτός τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ δέν ὑπάρχει Χριστός, δέν ὑπάρχει νομή.

Σέ κάθε εὐκαιρία, τόσο ὁ ἴδιος ὁ Κύριος ὅσο καί οἱ Ἀπόστολοι, μᾶς θυμίζουν τόν κίνδυνο ἀπό τίς πλάνες. Ἀξίζει νά θυμώμαστε πάντοτε αὐτές τίς δύο εὐαγγελικές περικοπές. Ἡ πρώτη εἶναι στό Ματθ. κδ' 11 «...καί πολλοί ψευδοπροφήται ἐγερθήσονται καί πλανήσουσι πολλούς». Ἡ ἄλλη εἶναι: «Εγώ γάρ οἶδα τοῦτο, ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τήν ἄφιξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς μή φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου» (Πράξ. κ' 29). Ἀλλά μήν ἀπελπιζόμεστε, γιατί ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ δέν κινδυνεύει «πύλαι ἄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς» (Ματθ. ιστ' 18).

Ἐδῶ, θά ἦταν καλό, μέ τήν εὐκαιρία, νά ἐπισημάνουμε ἰδιαίτερα κάτι πού ἔπρεπε νά γίνεται ἀπό ὅλους μας, ἱερεῖς καί λαϊκούς καί πού δυστυχῶς δέν γίνεται. Τί εἶναι αὐτό; Αὐτό εἶναι ἡ πνευματική βοήθεια καί συμπαράσταση πού πρέπει νά δίνουμε σέ ἐκεῖνον πού ἐπιστρέφει ἀπό κάποια πλάνη ἢ αἵρεση.

Ἐδῶ ἀναφερόμαστε στήν περίοδο προσαρμογῆς τοῦ πλανεμένου. Στήν Παραβολή τοῦ «Καλοῦ Σαμαρείτη» (Λουκ. ι' 30) θά δοῦμε καί ἐκεῖ τούς ληστές, τούς ψευδομεσίες τῆς κάθε ἐποχῆς. Θά δοῦμε ὅμως καί τόν Καλό Σαμαρείτη, τόν ἴδιο τόν Χριστό, νά φροντίζει ἰδιαίτερα τόν περιπεσόντα στούς ληστές ἄνθρωπο, πού εἶναι ὁ κάθε πλανεμένος καί νά ἀναθέτει στόν πανδοχεά νά τόν περιποιηθεῖ, ὑποσχόμενος ἀνταμοιβή στήν ἐπιστροφή Του.

Θά δοῦμε ἀκόμη καί τό πανδοχεῖο, πού συμβολίζει τήν Ἐκκλησία μας. Ὁ «περιπεσῶν στούς ληστές» εἶχε ἀνάγκη αὐτῆς τῆς βοήθειας, πού ἔχει καί σήμερα ὁ κάθε πλανεμένος ἀδελφός μας, ὅταν ἐπιστρέφει στήν Ἐκκλησία-πανδοχεῖο. Κατά τό στάδιο προσαρμογῆς καί ἀποθεραπείας του ἀπό τά τραύματα, πού τοῦ προξένησαν οἱ

ληστές, τό ἄτομο χρειάζεται γιά καιρό τή φροντίδα ὄλων μας. Ἰδιαίτερα ὅμως χρειάζεται ὁ ἱερέας-ἐξομολόγος νά ἐνημερώνεται γιά τήν πνευματική πορεία τοῦ πρώην πλανεμένου.

Ὅπως ἀκριβῶς κάνει ἡ Ἐκκλησία μας γιά τόν κατηχούμενο πού πρόκειται νά βαπτισθεῖ, μέ τόν ἴδιο τρόπο θά πρέπει, νομίζουμε, νά φροντίζει καί τόν πλανεμένο ἀδελφό μας, πού ἐπέστρεψε στήν Ἐκκλησία μας, ἀλλά ἀκόμα δέν στέρωσε καλά.

Γίνεται αὐτό; Δυστυχῶς, ἐλάχιστες φορές. Ἐξέρετε τί πιέσεις γίνονται καί τί προσπάθειες κάνει ἡ κάθε ὀργάνωση, γιά νά καταφέρει νά ξανακερδίσει τό πρώην μέλος της; Νά σκεφθοῦμε ζευγάρια πού ἦταν στήν αἵρεση, ἄνδρας καί γυναίκα, καί πού τώρα ἐπιστρέφει μόνον ὁ ἕνας ἀπό τούς δύο. Ὑπάρχουν παιδιά στή μέση. Ὑπάρχουν διαλυμένες οἰκογένειες. Γιά νά φανοῦμε ὅμως στούς ἀδελφούς μας χρησιμοῖμοι, χρειάζεται νά γνωρίζουμε ἀρκετά πάνω στίς αἰρέσεις. Νά διαβάσουμε βιβλία. Νά ἐνημερωνόμαστε.

Τό μόνο πού μπορεῖ νά φέρει πίσω στήν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία τόν πλανεμένο, εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός. Γι' αὐτό τό καλύτερο πού ἔχουν νά κάνουν οἱ συγγενεῖς του καί οἱ φίλοι του εἶναι νά προσεύχονται γι' αὐτόν.

Ἀπό τή δική μας πλευρά, ἐμεῖς τοῦ περιβάλλοντός του πρέπει νά φροντίσουμε νά διατηροῦμε μαζί του φιλικές σχέσεις. Συζητήσεις πού εἶναι σίγουρο ἐκ τῶν προτέρων ὅτι θά ἀποτύχουν, δέν πρέπει νά γίνονται διότι ἐκνευρίζουν τό ἄτομο καί πιθανόν νά τό ὀδηγήσουν μία ὥρα γρηγορότερα σέ κοινόβιο (Ashram).

Μή ξεχνᾶμε ὅτι λειτουργοῦν Γραφεῖα αἰρέσεων στήν Ἱερά Σύνοδο, στήν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν, καθώς καί σέ ἄλλες Μητροπόλεις. Στήν Ἁγία Παρασκευή Ἀττικῆς λειτουργεῖ ἡ Π.Ε.Γ. μέ τηλέφωνο 210 6396665.

Συνέχεια στό ἐπόμενο

ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ

ΣΧΟΛΙΑΖΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΠΡΟΣΗΛΥΤΙΣΜΟ

Ἐπειδή συχνά δεχόμαστε ἐρωτήσεις ἀπό ἀναγνώστες κι ἄλλους προβληματισμένους ἀδελφούς γιά τό τί εἶναι προσηλυτισμός καί τί δέν εἶναι· κι ἀκόμη, πῶς διώκεται ὁ προσηλυτισμός στή χώρα μας, ἀλλά καί γενικά, παρακαλέσαμε τόν Νομικό κ. Χαράλαμπο Ἄνδραλη, μέλος τῆς Ὁμάδας Ἐργασίας τῆς Π.Ε.Γ., νά σχολιάσει τό θέμα, μέ ὅσο τό δυνατόν ἀπλό κι εὐληπτο τρόπο.

Ἡ ἀπάντησή του, τήν ὁποία παραθέτουμε κατωτέρω, πιστεύουμε ὅτι καλύπτει τίς ἀπορίες μας συνολικῶς.

«Τό Σύνταγμα καί ὁ Νόμος στήν Ἑλλάδα ἀπαγορεύουν τόν προσηλυτισμό. Τόσο τά ἐγκύρια Δικαστήρια, ὅσο καί τό Εὐρωπαϊκό Δικαστήριο ἔχουν δεχτεῖ ὅτι ἡ ποινική δίωξη τοῦ ἀθέμιτου προσηλυτισμοῦ δέν παραβιάζει τή θρησκευτική ἐλευθερία, ἀλλά ἀντίθετα τήν προστατεύει ἀπό ἀπατηλές μεθοδεύσεις.

Ὁ ἀθέμιτος καί ποινικά κολάσιμος προσηλυτισμός εἶναι ἡ προσπάθεια γιά διείσδυση στή θρησκευτική συνείδηση ἑτεροδόξων μέ σκοπό τή μεταβολή τῆς, πού γίνεται μέ κάθε φύσεως παροχή ἢ ἄλλης ἠθικῆς ἢ ὑλικῆς περιθάψεως, μέ ἀπατηλά μέσα καί μέ κατάχρηση τῆς ἀπειρίας ἢ τῆς ἐμπιστοσύνης ἢ μέ ἐκμετάλλευση τῆς ἀνάγκης ἢ τῆς πνευματικῆς ἀδυναμίας τοῦ ἄλλου.

Δέν εἶναι δηλαδή προσηλυτισμός ἡ προσπάθεια νά προσελκύσει κάποιος μέ τό λόγο στήν πίστη του τούς ἑτεροδόξους. Δέν εἶναι προσηλυτισμός ἡ ἱεραποστολή, ἡ δημόσια τοποθέτηση ἐπί τῶν θρησκευτικῶν θεμάτων, ἡ συζήτηση, ἡ διαφωνία.

Ἡ παρανομία ἔγκειται στόν τρόπο καί τά μέσα μέ τά ὁποία προσπαθεῖ νά ἐπιτύχει τό σκοπό του ἐκεῖνος πού θέλει νά προσηλυτίσει.

Ἡ χρήση ἀπατηλῶν μέσων, γιά τή μεταβολή τῆς θρησκευτικῆς συνείδησης τῶν χριστιανῶν δέν εἶναι σπάνια. Ἐνδεικτικά ἀναφέρουμε περιπτώσεις ποινικά κολάσιμου προσηλυτισμοῦ, ὅπως τά δωρεάν «ψυχολογικά τέστ», τήν παρουσίαση θρησκείας ὡς φιλανθρωπικῆς λέσχης, τήν εἰσαγωγή σέ ἀλλότριες λατρευτικές πράξεις μέ τό μανδύα τῆς «γυμναστικῆς», τήν παροχή ὑλικῶν ἀγαθῶν μέ ὄρο τήν ἀποδοχή ἄλλων θρησκευτικῶν δογμάτων, τήν ἐπίκληση Ἁγίων τῆς χριστιανοσύνης γιά τήν πώληση παγανιστικῶν βιβλίων κ.λπ.».

«ΕΝΑΣ ΚΟΣΜΟΣ ΧΩΡΙΣ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ»

Τίτλος σαφῆς, πού δέν ἐπιδέχεται ἑρμηνεῖς ἢ ἀμφισβήτηση καί φυσικά, ἀπόλυτα ἀποδεκτός ἀπό τόν ἀνυποψίαστο ἀναγνώστη. Εἶναι ὅμως ἔτσι ἀκριβῶς;

Ἀρχῆς γενομένης ἀπό τό διαδίκτυο¹ βλέπουμε ἕναν ἐντυπωσιακό, νοικοκυρεμένο δικτυακό τόπο -μέ αὐτόν τόν τίτλο: «**Ἐνας Κόσμος χωρίς Ναρκωτικά**»-, πού «φιλοδοξεῖ» νά λύσει τό πρόβλημα τῆς χρήσης οὐσιῶν στή χώρα μας, ἀλλά καί διεθνῶς.

Εἰδικά στόν δεσμό (link): «**Ποιοί εἶμαστε**», τά μηνύματα διαδέχονται τό ἕνα, τό ἄλλο, συνοδευόμενα κι ἀπό video 7 λεπτῶν.

«*Το ἴδρυμα "Ἐνας Κόσμος χωρίς Ναρκωτικά" εἶναι ἕνας κοινωφελῆς, μη κερδο-*

1. <https://www.notodrugs.gr/>

σκοπικός οργανισμός, που ενισχύει νέους και ενήλικες με πραγματικές πληροφορίες, ώστε να πάρουν την απόφαση να ζήσουν μια ζωή χωρίς ναρκωτικά, γνωρίζοντας πια την αλήθεια για αυτά»...

Κι ακόμη: «Μέσα από ένα παγκόσμιο δίκτυο εθελοντών, 56 εκατομμύρια εκπαιδευτικά φυλλάδια έχουν διανεμηθεί, δεκάδες χιλιάδες εκδηλώσεις ενημέρωσης για τα ναρκωτικά έχουν διεξαχθεί σε περίπου 120 χώρες² και οι Ανακοινώσεις Κοινής Ωφέλειας της εκστρατείας "Η Αλήθεια για τα Ναρκωτικά", έχουν μεταδοθεί σε 275 τηλεοπτικούς σταθμούς. Αυτά τα υλικά και οι δραστηριότητες βοήθησαν ανθρώπους σε όλο τον κόσμο να ενημερωθούν για τις καταστροφικές επιπτώσεις των ναρκωτικών και να αποφασίσουν από μόνοι τους να μην τα χρησιμοποιούν»...

Καί καταλήγουν τά συνθήματα, μεταξύ άλλων: «Το Ίδρυμα παρέχει τις πληροφορίες που χρειάζεστε για να ξεκινήσετε τη δραστηριότητα εκπαίδευσης και πρόληψης ενάντια στα ναρκωτικά, στα πλαίσια του προγράμματος "Η Αλήθεια για τα Ναρκωτικά" στην περιοχή σας.

Μάθετε για το **Δωρεάν Ενημερωτικό Πακέτο** και το **Πακέτο του Εκπαιδευτικού**».

Έχουμε λοιπόν οργανωμένη εκστρατεία παγκόσμιας έμβελειας στην οποία -κατά τό video- συμμετέχουν μεταξύ άλλων, Έκπαιδευτικοί, Αστυνομικοί, Πρόσκοποι κ.ά...

Κι αναρωτιέται ό κάπως υποψιασμένος έρευνητής του διαδικτύου -σέ αντίθεση μέ τό καλοπροαίρετο, ανυποψίαστο κοινό-, ποιός παγκόσμιος, κοινωφελής οργανισμός είναι αυτός πού ξεπηδά τόν Όκτώβριο του 2006 και «ἀπειλεί» νά εξαλείψει τή χρήση ναρκωτικών ουσιών διεθνώς; Και πού ήταν ό φορέας αυτός πριν τό 2006;

2. Οί υπογραμμίσεις, δικές μας.

Τό πρόβλημα είναι βέβαια ήδη λυμένο και τό διαδίκτυο σφύζει από αποδεικτικό υλικό. Ένα από τά δεκάδες παραδείγματα³ αναφέρεται σέ διασύνδεση μέ τό Νάρκονον (Narconon)⁴ και κατ' έπέκταση μέ τή Σαηεντολογία (Scientology)⁵. Βλέπετε, τό Νάρκονον «πάλιωσε» -ήδη από τό 1966 έχει ξεσκεπαστεί διεθνώς και δέν «πουλάει» πλέον- και θά έπρεπε νά ανανεωθεί ή μέθοδος τής παγίδευσης.

Βέβαια, τό τί έστί Σαηεντολογία είναι⁶ -ή μάλλον θά έπρεπε νά είναι- λίγο ως πολύ γνωστό στό έλληνικό κοινό, αν μετά τόσα χρόνια τά ΜΜΕ έπιτελούσαν σωστά τό καθήκον τους, τής αντικειμενικής ενημέρωσης και προστασίας του κοινού.

Έτσι, μέ έναν νέο, έντυπωματικό φορέα, τόν: «**Ένας Κόσμος χωρίς Ναρκωτικά**», ή Όργάνωση του Λαφαγιέτ Ρόν Χάμπαρντ (Lafayette Ron Hubbard)⁷ αναδιπλώνεται και στοχεύει σέ «φρέσκο κρέας», τούς χρήστες δηλαδή και τίς οικογένειές τους, παγιδεύοντας συγχρόνως **πραγματικούς** κοινωνικούς φορείς και δημόσιες αρχές.

Όπως είναι γνωστό στους έρευνητές του χώρου του Αποκρυφισμού, των «Καταστροφικών Λατρειών» (Destructive Cults) και τής Παραθρησκείας, πέραν τής εξαπάτησης, κάποτε πράγματι απεγκλωβίζονται χρήστες ουσιών, αν πιστέψουν στίς εξαγγελίες αυτών των οργανώσεων κι αν ύποστούν τήν πλύση έγκεφάλου, πού οί οργανώσεις αυτές προσφέρουν, καθώς ή έξάρτηση από τό ναρκωτικό υποχωρεί μπροστά στό «ψυχοναρκωτικό» -όπως ονόμαζε τίς ομάδες

3. <http://archive.is/hjUzF>

4. <https://www.narconon.gr/>

5. <https://www.scientology.gr/how-we-help/narconon/>

6. Κυρ. Κυριαζοπούλου, *Σαηεντολογία. Γνωστή θρησκεία ή παραθρησκεία;* έκδ. Πανελληνίου Ένώσεως Γονέων, Αθήνα 2003.

7. <https://www.youtube.com/watch?v=t5Lp4KQ2OCE>

αυτές ο μακαριστός π. Αντώνιος Αλεβιζόπουλος.

Μιλώντας δέ για «ειλικρίνεια», τό καταληκτικό μήνυμα του video στή σχετική ιστοσελίδα⁸ τῆς ὀργάνωσης «**Ένας Κόσμος χωρίς Ναρκωτικά**», σωστά παραφρασμένο, θά ἔπρεπε νά εἶναι: «Μποροῦμε νά κατευθύνουμε μιὰ ὀλόκληρη γενιά μακριά ἀπό τά ναρκωτικά καί νά τή βάλουμε στόν δρόμο ἑνός μέλλοντος κοντά στή Σαηεντολογία»⁹.

ΔΙΑΚΟΝΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ Π.Ε.Γ. ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ-ΜΑΡΤΙΟΥ

Εορτασμός Αγίου Γρηγορίου Θεολόγου, προστάτου τῆς Π.Ε.Γ.

Τήν 25^η Ιανουαρίου ἡ Π.Ε.Γ. ἐόρτασε τόν προστάτη τῆς Ἁγ. Γρηγόριου Θεολόγου ὑπερμαχο τῆς Ὁρθοδοξίας.

Τό πρωί τελέσθηκε Ὁρθρος καί Θεία Λειτουργία στόν Ἱερό Ναό Ἁγίας Παρασκευῆς τοῦ ὁμωνύμου Δήμου, ὅπου καί ἡ ἔδρα τῆς Ἐνώσεως, μέ τή συμμετοχή τοῦ προέδρου τοῦ Πνευματικοῦ Συμβουλίου Ἀρχιμ. π. Χρυσόστομου Μαϊδώνη, τοῦ Ἀντιπροέδρου Αἰδ. π. Ἀνδρέα Γκατζέλη, τοῦ Διακόνου π. Χρήστου Τσεκούρα καί ἱερέων τοῦ Ναοῦ.

Τό λόγο τοῦ Θεοῦ κήρυξε ὁ π. Χρυσόστομος ἀναφερθεῖς στήν προσωπικότητα καί τό ἀντιαιρετικό ἔργο τοῦ μεγάλου Πατρός τῆς Θεολογίας.

Ἡ Π.Ε.Γ. τέλεσε ἀρτοκλασία καί δεξιώθηκε τούς ἐορταστές στό ἀρχονταρῖκι τοῦ Ναοῦ.

8. <https://www.notodrugs.gr/about-us/about-the-foundation.html>

9. Ἡ φράση στό σχετικό video εἶναι: «Μποροῦμε νά κατευθύνουμε μιὰ ὀλόκληρη γενιά μακριά ἀπό τά ναρκωτικά καί νά τή βάλουμε στόν δρόμο ἑνός μέλλοντος χωρίς ναρκωτικά».

Παρουσίαση τοῦ βιβλίου τοῦ π. Κυριακοῦ Τσουροῦ «Σύγχρονες Αἱρέσεις καί Νέα Ἐποχή»

Στά πλαίσια τοῦ ἐορτασμοῦ τοῦ Ἁγ. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἡ Π.Ε.Γ. ὀργάνωσε στίς 26/1 ἐκδήλωση στήν φιλόξενη αἴθουσα τελετῶν τῆς «Ἐταιρείας Φίλων τοῦ Λαοῦ».

Στήν ἀρχή τῆς ἐκδηλώσεως, βυζαντινή χορωδία ὑπό τήν διεύθυνση τοῦ πρωτοψάλτου καί προέδρου τῆς Π.Ε.Γ. κ. Κωνσταντίνου Παπαχριστοδούλου, παρουσίασε ὕμνους καί ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀνδρούσης κ. Κωνσταντίνος, ἐκπροσωπώντας τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο κ. Ἱερώνυμο, εὐλόγησε τήν κοπή τῆς βασιλόπιττας τῆς Π.Ε.Γ. εὐχηθεῖς τά δέοντα.

Στή συνέχεια ὁ Παν/τος Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Μαϊδώνης παρουσίασε τόν Ἅγιο Γρηγόριο Θεολόγο «ὡς ἀγωνιστή τῆς Ὁρθοδοξίας στόν ἀγῶνα του κατά τῶν αἱρέσεων» καί ἀκολούθησε ἡ παρουσίαση τοῦ βιβλίου τοῦ π. Κυριακοῦ Τσουροῦ.

Ὁ κ. Κων/νος Παπαχριστοδούλου μίλησε μέ θέμα: «Ὁ Αἰδ. Πρωτοπρεσβύτερος π. Κυριακός Τσουρός καί ἡ διακονία του στό ἀντιαιρετικό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας».

Ὁ Αἰδ. π. Βασίλειος Γεωργόπουλος, Ἐπίκουρος Καθηγητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. παρουσίασε τό νέο βιβλίο τοῦ Αἰδ/του Πρωτοπρεσβυτέρου π. Κυριακοῦ Τσουροῦ, Γραμματέως τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τῶν αἱρέσεων.

Στό τέλος, ἡ Π.Ε.Γ. ἀπένειμε στόν π. Κυριακό τιμητική πλακέτα γιά τήν προσφορά του στό ἀντιαιρετικό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀντιαιρετική Ἡμερίδα στόν Ἅγιο Μάρκο Εὐγενικό

Στίς 11 Ιανουαρίου ἡ Ἐνορία Ἁγίου Μάρκου Εὐγενικοῦ Κάτω Πατησίων, ὀργάνωσε

άντιαιρετική ήμερίδα με θέμα: «Αντίσταση στην πρόκληση τῶν αἱρέσεων» μέ τή συμμετοχή χριστιανῶν τῆς Ἐνορίας καί μελῶν τῆς Π.Ε.Γ.

Ὁμιλητές ἦταν ὁ Παν/τος Ἀρχιμ. π. Χρυσόστομος Μαϊδῶνης μέ θέμα: «Ἐξω-χριστιανική πρόκληση: Σύγχρονα παραθρησκευτικά κινήματα» καί ὁ Αἰδ. π. Ἀνδρέας Γκατζέλης μέ θέμα: «Ἐσωχριστιανική πρόκληση: Σύγχρονες χριστιανικές αἱρέσεις».

Ὁ Παν/τος Ἀρχιμ. Κύριλλος Κεφαλόπουλος ἐπωμίστηκε τόν ὅλο κόπο γιά τήν φιλοξενία καί τήν ὀργάνωση τῆς Ἡμερίδας.

Θεία Λειτουργία στόν Ἅγιο Ἐλευθέριο

Τά μέλη τῆς Π.Ε.Γ. τήν Κυριακή 13 Ἰανουαρίου συμμετείχαν στήν Θεία Λειτουργία στόν Ἱ. Ναό Ἁγίου Ἐλευθερίου, ὅπου προέστη τῆς Λειτουργίας ὁ Ἀρχιμ. π. Χρυσόστομος Μαϊδῶνης Πρόεδρος τοῦ Πνευματικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐνώσης.

Στό κήρυγμα, ὁ π. Χρυσόστομος μίλησε γιά τήν ἀνάγκη φροντίδας ἀπό τά μέλη τῆς Ἐκκλησίας στά δυστυχισμένα θύματα τῶν αἱρέσεων καί προέτρεψε τούς πιστούς νά παρακολουθοῦν τό Σεμινάριο οἰκοδομῆς στήν Ὁρθοδοξία, πού γίνεται κάθε Δευτέρα στό Ἱ. Ναό τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου.

Ὁ προϊστάμενος τοῦ Ἱ. Ναοῦ Αἰδ. π. Θεμιστοκλῆς Χριστοδούλου, ὁ ὁποῖος συμπαρίσταται στό ἀντιαιρετικό ἔργο τῆς Π.Ε.Γ., φιλοξενεῖ τό Ἀντιαιρετικό Σεμινάριο στόν Ἱ. Ναό κάθε Δευτέρα.

Συνάντηση ἐντεταλμένων

Ἱ. Μητροπόλεων τοῦ Λεκανοπεδίου

Μέ τήν πρωτοβουλία τῆς Π.Ε.Γ., τήν Κυριακή 3/2 πραγματοποιήθηκε στό Διορθόδοξο Κέντρο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στήν Ἱ. Μονή Πεντέλης, συνάντηση τῶν ἐντεταλμένων τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων

τοῦ Λεκανοπεδίου Ἀττικῆς γιά θέματα αἱρέσεων καί παραθρησκείας.

Σκοπός τῆς συνάντησης ἦταν ὁ καλύτερος συντονισμός τοῦ ἀντιαιρετικοῦ ἔργου στό Λεκανοπέδιο, ἀνταλλαγή ἐμπειρίας καί ἀλληλοστήριξη στό κοινό ἔργο.

Τήν συνάντηση ἀνοίξε μέ εἰσήγηση τοῦ ὁ Ἀρχιμ. π. Χρυσόστομος Μαϊδῶνης καί ἔθεσε τό ζήτημα τοῦ συντονισμοῦ τῶν Μητροπόλεων τοῦ Λεκανοπεδίου στήν ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων.

Στή συνέχεια, τό λόγο ἔλαβαν ὅλοι οἱ ἐκπρόσωποι τῶν Ἱ. Μητροπόλεων καί ἔκαναν προτάσεις.

Ἡ ὅλη συζήτηση ἦταν γόνιμη, ἀνταλλάχθηκαν ἀπόψεις καί κατατέθηκαν προτάσεις γιά καλύτερη ὀργάνωση τοῦ ἀντιαιρετικοῦ ἔργου.

Ὁ Αἰδ. π. Κυριακός Τσουρός ἔκλεισε τήν συνάντηση μέ τά δικά του σχόλια καί προτάσεις βγαλμένα ἀπό τήν πολυετή ἐμπειρία του.

Ἀποφασίστηκε μιά πενταμελής ἐπιτροπή νά συντονίζει τήν περαιτέρω κοινή δράση καί συνεργασία.

Ὁμιλίες στελεχῶν τῆς Π.Ε.Γ.

Στελέχη τῆς Π.Ε.Γ. πραγματοποίησαν τίς κατωτέρω εἰσηγήσεις:

- Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Μαϊδῶνης
- Ἱ. Ν. Ἁγίου Ἐλευθερίου Ἀχαρνῶν.
- Ἱ. Ν. Ἁγίου Μάρκου Εὐγενικοῦ Πατησίων.
- Ἀντιαιρετικό Σεμινάριο Μητροπόλεως Κηφισίας.
- Ἱερατική Σύναξη Μητροπόλεως Διδυμοτείχου.
- Ἀδελφότητα «Ἀπολύτρωσις» Θεσσαλονίκης.
- Ἱερά Μητρόπολη Κίτρους.
- Ὁρθόδοξο Μακεδονικό Παρατηρητήριο Θεσσαλονίκης.
- Συνέντευξη στό Ραδιοφωνικό Σταθμό Ἀρχιεπισκοπῆς Κρήτης.

– Συνέντευξη στο Ραδιοφωνικό Σταθμό
Τεράς Μητροπόλεως Βεροίας.

Αίδ. π. Ανδρέας Γκατζέλης

- Ι. Ν. Αγίου Νικολάου Σπάτων.
- Ι. Ν. Αγίας Βαρβάρας Θεσσαλονίκης.
- Ι. Ν. Αγίου Μάρκου Εύγενικοῦ Πατησίων.
- Ι. Ν. Αγίου Ἐλευθερίου Αχαρνῶν.
- Ι. Ν. Αγίου Νικολάου Καισαριανῆς.

κ. Νικόλαος Μηλιώνης

- Ι. Ν. Αγίων Αποστόλων Ψαλιδίου Αμαρουσίου.
- Ι. Ν. Αγίου Ανδρέα Σκάλας Ὠρωποῦ.
- Συνέντευξη στον Ραδιοφωνικό Σταθμό
τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἱεραπύτνης καί Ση-
τείας.

Σημείωση τῆς Σύνταξης

- Τά ἐνυπόγραφα ἄρθρα ἐκφράζουν τίς ἀπόψεις τῶν συγγραφέων τους. Ἡ διεύθυνση τοῦ περιοδικοῦ δέν φέρει εὐθύνη γιά τίς ἀπόψεις τῶν ἀρθρογράφων.
- Οἱ ἀναδημοσιεύσεις σχολίων ἢ πληροφοριῶν ἀπό ξένα ἢ ἐλληνικά περιοδικά καί ἄλλα ἐντυπα ἢ τό διαδίκτυο δημοσιεύονται μέ κάθε ἐπιφύλαξη, ἀφοροῦν σέ ἀπόψεις καί δέν στοχεύουν στήν προσβολή ἢ στήν ἀπομείωση τῆς τιμῆς καί τῆς ὑπολήψεως τῶν προσώπων, στά ὁποῖα ἀναφέρονται καί τά ὁποῖα σεβόμεθα δεόντως.
- Τήν εὐθύνη γιά τίς ἐκφραζόμενες ἀπόψεις στίς δημοσιευόμενες ἐπιστολές φέρουν ἀποκλειστικά οἱ ἐπιστολογράφοι καί ὄχι ἡ Συνακτική Ἐπιτροπή.
- Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναδημοσίευση, κατόπιν ἀδείας ἀπό τήν Διεύθυνση τοῦ περιοδικοῦ.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΕΣ ΕΚΠΟΜΠΕΣ

Ἀπό τό Ραδιοφ. Σταθμό τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, 89,5 FM,
μεταδίδεται ἡ ἐκπομπή:

«Ἀλλοτρίωση δόγματος - ἀλλοτρίωση ἡθους». Σάββατο, 14.00-14.30.
Ἐπιμελεῖται καί παρουσιάζει ὁ Πρωτοπρ. π. Βασίλειος Γεωργόπουλος.

Ἀπό τό Ραδιοφ. Σταθμό τῆς Πειραιϊκῆς Ἐκκλησίας,
91,2 FM, μεταδίδονται οἱ ἐκπομπές:

α) **«Ἀντιαιρετική Δράση», Σάββατο, 12.00-12.45.**

Ἐπιμελοῦνται καί παρουσιάζουν οἱ
Πρωτοπρ. π. Κυριακός Τσουρός καί π. Βασίλειος Γεωργόπουλος

β) **«Σεμινάριο Ὁρθοδόξου Πίστewας»,
Σάββατο, Χειμερινή ὥρα 18.00-19.00, Θερινή ὥρα 16.00-17.00.**
(Ἀναμεταδίδονται ὁμιλίες).

Ἰστοσελίδα τῆς ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ:
www.ecclesia.gr, e-mail: ierasynodos@ecclesia.gr

Ἰστοσελίδα τῆς ΣΥΝΟΔΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ:
www.ecclesia.gr/greek/holysynod/committees/heresies/HERESIES.HTM
e-mail: aireseis@gmail.com τηλ. 210 7272240-3, fax: 210 7272244

Ἰστοσελίδα τῆς Π. Ε. Γ.: www.ppu.gr τηλ. 210 6396665, fax: 210 6082219

ΧΡΗΣΤΟΥ ΤΑΓΑΡΑΚΗ, ΕΡΕΥΝΗΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΑΤΡΙΚΗΣ

ΕΙΝΑΙ Η ΓΙΟΓΚΑ ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΑΣΚΗΣΗ-ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ; Είναι ή γιόγκα ως μυϊκή άσκηση κατάλληλη για τη βελτίωση της υγείας;

Έδω και αρκετές δεκαετίες, όρισμένοι κύκλοι προβάλλουν στο δυτικό κόσμο τη γιόγκα ως ιδανική μορφή σωματικής άσκησης.

Επίσης γίνονται μαθήματα-σεμινάρια γυμναστικών ασκήσεων, διδάσκονται στάσεις και κινήσεις του σώματος, όπως αυτές εφαρμόζονται στον ινδουισμό και στον βουδισμό (γιόγκα).

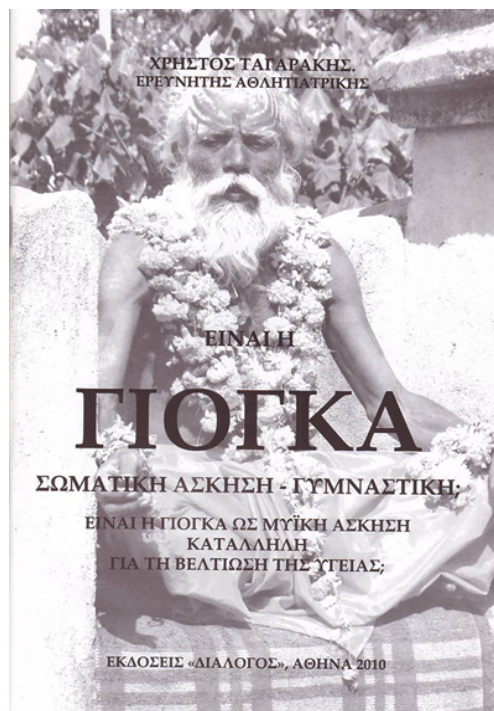
Στό παρόν κείμενο γίνεται προσπάθεια να παρουσιαστεί το θέμα με τον απλούστερο δυνατό τρόπο.

Σκοπός της μικρής αυτής εργασίας είναι να μπορέσει να αντιληφθεί ο καθένας, ανεξαρτήτως των θρησκευτικών, πολιτικών ή άλλων προτιμήσεών του τις διάφορες πλευρές του ζητήματος.

Η σωματική άσκηση είναι κοινό αγαθό, όπως και η ελευθερία. Ο κάθε ένας έχει το δικαίωμα να γνωρίσει ποιά είναι η αλήθεια για το συγκεκριμένο θέμα.

Μόνο έτσι, θα είναι σε θέση να επιλέξει ελεύθερα, αυτό που ο ίδιος κρίνει ως σωστό.

Η μελέτη γίνεται με βάση τις σύγχρονες απόψεις της ιατρικής, της αθλητιατρικής και της θρησκευολογίας.

Σελίδες: 40. Τιμή λιανική: 2 €.

Πώληση χονδρική (για βιβλιοπωλεία) & λιανική: Εκδόσεις Σταμούλη Α. Ε., τηλ.: 210 5238305.
Για αποστολές «επί αντικαταβολή»: Τηλ.: 210 6396665, Fax: 210 6082219.

ΟΜΑΔΕΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΤΟΥ ΣΚΗΝΙΚΟΥ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ

Λειτουργούν και έφετος, στα πλαίσια της Π. Ε. Γ., οι έξης Όμαδες Μελέτης του Σκηνικού των Αιρέσεων και της Παραθρησκείας:

1. **Όμάδα Μελέτης** της ιστορίας, εξέλιξης, διδασκαλίας και δράσης της Έταιρείας «Σκοπιά» των «Μαρτύρων του Ίεχωβά». Κάθε Τρίτη, 4.00' -7.00' μ.μ.
2. **Όμάδα Μελέτης** του σκηνικού της «Νέας Έποχής» (Γκουρουϊστικές, Αποκρυφιστικές, Έναλλακτικές, Νεο Γνωστικές, Σατανιστικές κ.λπ. ομάδες). Κάθε Πέμπτη, 7.00' -9.00' μ.μ.
3. **Όμάδα Μελέτης** των Προτεσταντικών-Πεντηκοστιανών κινήσεων. Κάθε Δευτέρα, 7.00' -9.00' μ.μ.

Τά Μαθήματα πραγματοποιούνται σε αίθουσα του Ένοριακού Κέντρου της Αγίας Παρασκευής (Αποστόλου Παύλου 10, δύο δρόμους δεξιά, μετά την Ε. Ρ. Τ.). Τηλ. επικοινωνίας: 210 6396 665.

ΠΡΟΦΗΤΕΣ ΚΑΙ ΨΕΥΔΟΠΡΟΦΗΤΕΣ

«Γνήσιος και νόθος προφητικός λόγος»

Ποτέ άλλοτε, όσο στη σημερινή εποχή, δέν υπήρξε τόση παραγωγή και διακίνηση «προφητειών». Καθημερινά, μέσα από τηλεοπτικές εκπομπές, εφημερίδες ευρείας κυκλοφορίας, περιοδικά, ιστοσελίδες και Blogs, προβάλλονται σεβασμίες μορφές από τό χώρο τής Ορθοδόξου Ἐκκλησίας, ὄχι τόσο γιά τήν ἐνάρετη και ὀσιακή βιοτή τους, ὅσο γιά τόν «προφητικό» τους λόγο.

Καί ἀναγκαζόμαστε νά θέσουμε τήν λέξη ἐντός εἰσαγωγικῶν, ὄχι διότι ἀμφισβητοῦμε πῶς οἱ σύγχρονοι γέροντες ἔχουν προφητικό λόγο, ἀλλά ἐπειδή ἡ ὑπερέκθεσή τους ἀπό τά παραπάνω «μέσα» δημιουργεῖ τεράστιες στρεβλώσεις στό μήνυμα τής σωτηρίας πού θέλουν νά ἐκπέμψουν.

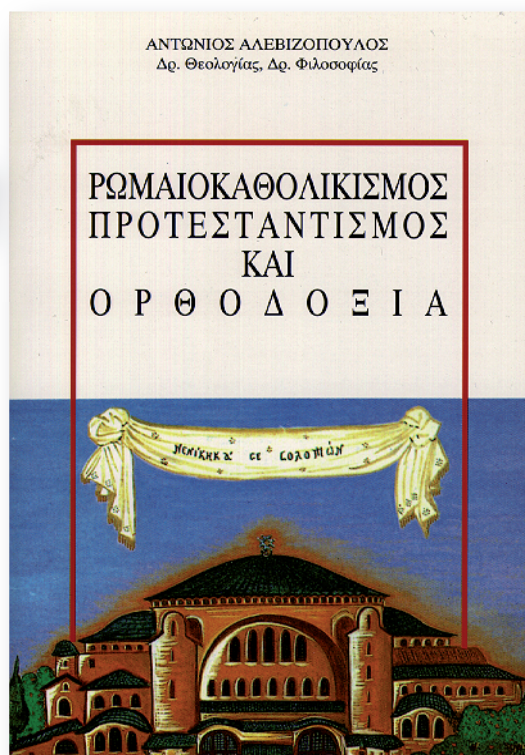
Στό παρόν πόνημα προσπαθήσαμε νά ὀριοθετήσουμε τήν διδασκαλία τής Ορθοδόξου Ἐκκλησίας σέ ὅ,τι ἀφορᾷ τόν γνήσιο προφητικό λόγο, σέ σχέση μέ τίς νόθες προφητικές ἐμπειρίες, πού κατακλύζουν τήν ἐκκλησιαστική ἱστορία και κυρίως τήν ἐποχή μας.

Ὁ «ὄρυμαγδός προφητειῶν», πού κατακλύζει τόν σύγχρονο ἄνθρωπο, τόν ὀδηγεῖ σέ ἀπόλυτη σύγχυση, ἐντεῖνει τά ὑπαρξιακά του προβλήματα και τόν σπρώχνει σέ ἐπικίνδυνες ἀτραπούς.

Προμηθευθεῖτε τό ἀπό τά βιβλιοπωλεῖα, τίς «Ἐκδόσεις Σταμούλη», τηλ. 210 5238305 ἢ τήν Π.Ε.Γ., τηλ. 210 6396665.

“Ἐνα βιβλίο ἰδιαίτερα ἐπίκαιρο!”

Προμηθευθεῖτε τό
ἀπό τά Βιβλιοπωλεῖα
ἢ τήν Π. Ε. Γ.
τηλ. 210.6396.665.

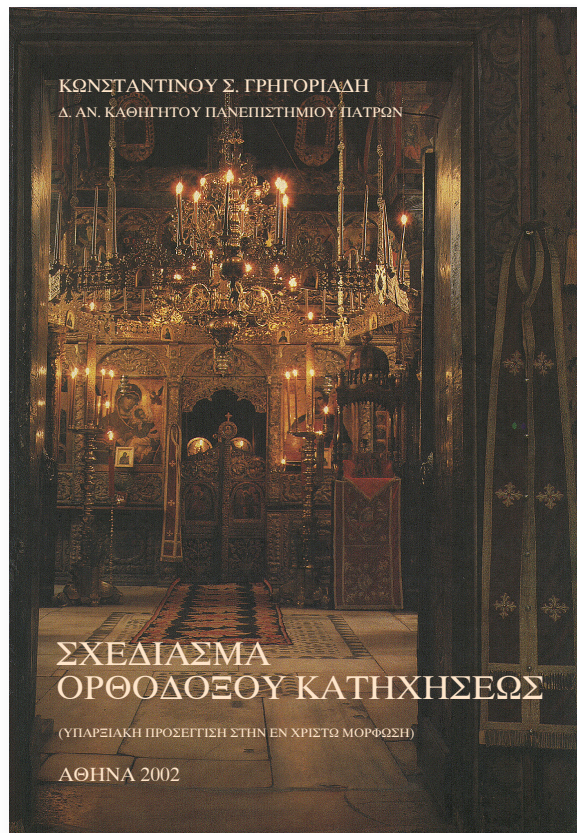

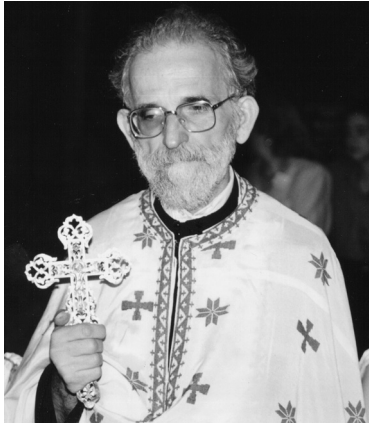
Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΠΛΑΝΗΣ ΕΙΝΑΙ ΣΥΧΝΑ ΔΡΟΜΟΣ ΧΩΡΙΣ ΓΥΡΙΣΜΟ

ΠΡΟΜΗΘΕΥΘΕΙΤΕ ΤΟ ΑΠΟ
ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ,
ή ΤΗΝ Π. Ε. Γ.
τηλ. 210.6396.665.

- * ΑΠΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΣΤΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ
- * ΠΡΟΒΑΛΛΕΙ ΤΗΝ ΥΠΕΥΘΥΝΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΕΝΗΛΙΚΩΝ (ΓΟΝΕΙΣ ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΙ - ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΙ) ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΟΜΑΛΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ
- * ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΗΝ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΣΥΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΣΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ
- * ΠΑΡΕΧΕΙ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΕΣ ΠΡΟΣΒΑΣΕΙΣ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΗΝ ΑΡΧΕΤΥΠΗ ΚΑΙ ΖΩΣΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΣΕ ΚΑΘΕ ΑΝΘΡΩΠΟ
- * ΥΠΟΔΕΙΚΝΥΕΙ ΤΗΝ ΠΛΗΡΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΥΠΑΡΞΙΑΚΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
- * ΕΜΦΑΝΙΖΕΙ ΤΟ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟ ΤΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟΥ ΧΩΡΟΥ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΣΤΗ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ
- * ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ ΤΗΝ ΜΕΤΟΧΗ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ, ΩΣ ΚΑΘΟΡΙΣΤΙΚΟ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑ ΣΤΗΝ ΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ
- * ΔΙΑΜΟΡΦΩΝΕΙ ΤΟΝ ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΟ ΜΕ ΤΟΝ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟ ΤΗΣ «ΕΙΚΟΝΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ» ΠΑΡΟΛΗ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΛΥΨΗ ΤΗΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΑΡΤΙΑ
- * ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΕΙ ΚΑΙ ΠΡΟΦΥΛΑΣΣΕΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΑΔΙΕΞΟΔΑ ΤΩΝ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ, ΤΩΝ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΑΤΑΝΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΘΟΔΕΙΩΝ

Προμηθευθείτε το από τα Βιβλιοπωλεία
ή την Π. Ε. Γ. τηλ. 210.6396.665.

**ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΣΥΝΙΣΤΟΥΜΕ
του π. Αντωνίου Αλεβιζοπούλου
και συνεργατών του**

1. «Η Ὁρθοδοξία μας».
2. «Η Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Πίστη-Λατρεία- Ζωή».
3. «The Orthodox Church. Its Faith, Worship and Life».
4. «Η ἀστρολογία στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας».
5. «Ποιμαντική ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας».
6. «Ἐγχειρίδιο αἱρέσεων καὶ παραχριστιανικῶν ομάδων», (ἔκδ. Γ΄).
7. «Πεντηκοστιανοὶ καὶ Ὁρθοδοξία».
8. «Μετενσάρκωση ἢ Ἀνάσταση; Ὁρθόδοξη θεώρηση τοῦ Κακοῦ», (ἔκδ. Β΄).
9. «Ἀποκρυφισμὸς, Γκουρουϊσμὸς, “Νέα Ἐποχή”», (ἔκδ. Γ΄).
10. «Διαλογισμὸς ἢ προσευχή; Ὁρθόδοξη θεώρηση».
11. «Ἡ Λατρεία τῆς “Σκοπιᾶς”», (τόμος Α΄).
12. «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά καὶ Ὁρθοδοξία», (τόμος Γ΄).
13. «Ἡ χαμένη ἀθωότητα. Περιπλανήσεις σὲ δρόμους τοῦ Ἐωσφόρου».
14. «Νεοφανεῖς αἱρέσεις-Καταστροφικὲς Λατρεῖες στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας».
15. «Ἐγκληματικὸ δόγμα. Ἐμπειρίες πρώην σατανιστῶν».
16. «Ὁμάδες ἀσυμβίβαστες μετὰ τὴν Ὁρθόδοξη πίστη», ἔκδ. Ζ΄ Πανορθόδοξο Συνδιασκέψεως (Ἀλιάρτος 20-26/9/1995).
17. «Ναζισμὸς μετὰ ἄλλο πρόσωπο. Μεθοδεύσεις ὀλοκληρωτικῶν αἱρέσεων καὶ παραθρησκευτικῶν ομάδων».
18. «Ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων. Προβληματικὴ καὶ στρατηγική».
19. «Νεοσατανισμὸς. Ὁρθόδοξη θεώρηση καὶ ἀντιμετώπιση».
20. «Ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας. Πρακτικὸς ὁδηγὸς γιὰ τὴν οἰκογένεια».
21. «Τὸ Νόημα τῆς ζωῆς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας».
22. «Καταστροφικὲς λατρεῖες στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἡ νομικὴ ἀντιμετώπισή τους».
23. «Αὐτογνωσία, αὐτοπραγμάτωση, σωτηρία».
24. «Ρωμαιοκαθολικισμὸς, Προτεσταντισμὸς καὶ Ὁρθοδοξία».
25. «Ἀφιέρωμα στὸν π. Ἀντώνιο Ἀλεβιζόπουλο» ἔκδ. Π.Ε.Γ.
26. Μοναχῆς Ἀντωνίας, «Νεοπεντηκοστιανοὶ στὴν Ἑλλάδα», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
27. Νικολάου Σταυριανίδη, «Θρησκευτικὴ Ἐλευθερία», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
28. Νικολάου Σταυριανίδη, «Θεοσοφία – “Νέα Ἐποχή”», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
29. Κωνσταντίνου Γρηγοριάδη, «Σχεδιάγραμμα Ὁρθόδοξου Κατηχήσεως», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
30. Ἰωάννου Μηλιῶνη, «Ναὶ ἢ ΟΧΙ στὸ Χάρι Πότερ;», ἔκδ. Π.Ε.Γ. (ἔκδ. Δ΄).
31. Λεωνίδου Ἰ. Φιλίππιδου. «Ἡ Παγκόσμιος προσδοκία Θεανθρώπου Λυτρωτοῦ», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
32. Κωνσταντίνου Γρηγοριάδη, «Ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλὴ Ἑβδομάς», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
33. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας», Γενικὴ θεώρηση, (τεῦχος 1ο), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
34. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας», Καμπάλα κ.λπ. (τεῦχος 2ο), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
35. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἀλχημεία» (τεῦχος 3ο), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
36. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἀποκρυφιστικὲς Ὁμάδες», Ροδόσταυροι κ.λπ. (τεύχη 4ο-10ο), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
37. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Νεοαποκρυφισμὸς», (τεύχη 11ο-15ο), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
38. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Μαγεία», (τεύχη 16ο-20ο), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
39. «Σατανιστικὲς παγίδες» (σειρά Β΄), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
40. Κυριακοῦ Κυριαζόπουλου, «Σαηεντολογία», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
41. Κωνσταντίνου Χολέβα, «Ποιοὶ καὶ γιατί ἀμφισβητοῦν τὴν Ἑλληνορθόδοξη παράδοση», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
42. Ἄννας Μπουρδάκου, «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά. Ἀπὸ τὸ Α στὸ Ω», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
43. π. Κυριακοῦ Τσουροῦ, «Ὁ Νεοπαγανισμὸς τῆς “Νέας Ἐποχῆς”», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
44. Χρήστου Ταγαράκη, «Εἶναι ἡ γιόγκα σωματικὴ ἄσκηση-γυμναστική;», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
45. Κωνσταντίνου Παπαχριστοδούλου, «Προφῆτες καὶ ψευδοπροφῆτες», ἔκδ. Π.Ε.Γ.

Βιβλία ἄλλων ἐκδόσεων ποὺ συνιστοῦμε

1. «Ἡ Ὁμοιοπαθητικὴ ἀσυμβίβαστη μετὰ τὴν Ὁρθόδοξη Πίστη», ἔκδ. Π.Ε.Γ Βορείου Ἑλλάδος, (ἔξαντλήθηκε). Ὑπάρχει στὴν ἰστοσελίδα: www.orthodoxnet.gr/modules.php?op=modload&name=News&file=article&sid=41
2. Μοναχοῦ Ἀρσενίου Βλαγκόφτη, «Σύγχρονες Αἱρέσεις. Μιὰ πραγματικὴ ἀπειλή», ἔκδ. Παρακαταθήκη (τηλ. 2310 222511).
3. Βουδιστικὲς αἱρέσεις στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας», ἔκδ. Παρακαταθήκη (τηλ. 2310 222511).
4. Μ. Ε. Johnes, α) «Ὁ Νίκ Μάρβελ καὶ ὁ πόλεμος μετὰ τὸ θηρίο», β) «Ὁ Νίκ Μάρβελ καὶ ὁ μαρμαρωμένος βασιλιάς», γ) «Ὁ Νίκ Μάρβελ καὶ τὸ νησί τῆς Ἀφροδίτης», ἔκδ. Κ. Ε. Δ., Ἰ. Ν. Ἁγίου Νικολάου Πατρῶν (τηλ. 2610 275022).

Τὰ βιβλία διατίθενται στὰ βιβλιοπωλεῖα. Ἄν δὲν τὰ βροῖσετε μπορεῖτε νὰ ἀπευθυνθεῖτε στὴν Π.Ε.Γ, τηλ. 210 6396665, προκειμένου νὰ σᾶς ἀποσταλοῦν ἐπὶ ἀντικαταβολῆ.